

Tosimies

Kristillinen

miestenlehti 1/08 5,50€

Klaus Möller julistaa ydinsanomaa

4

Kirkko yhdistää kaupunkilaiset

14

Autokuningas — Ford Touring vm 1926

20

► KUSTANTAJA

Faktapro Oy
PL 4, 02941 Espoo
puh. (09) 54 79 74 10
fax (09) 512 20 33
info@faktapro.fi

► TOIMITUS

PL 4, 02941 Espoo
puh. (09) 54 79 74 10
fax (09) 512 20 33
toimitus@tosimies-lehti.fi

► PÄÄTOIMITTAJA

Kimmo Janas
GSM 050 912 73 32
kimmo.janas@tosimies-lehti.fi

► NEUVOTTELUKUNTA

- Petri Aalto
(International Christian Chamber of Commerce)
- Martti Ojares
- Heikki Ranssi
(Helsingin NMKY)
- Jorma Reinikainen
(Helsingin Raamattukoulun Miesfoorumi)
- Samuel Saresvirta
(Christian Men's Network)
- Esko Saxelin
(Missionuoret)

► ISSN 1458-3224

► PAINO

Satakunnan Painotuote Oy
Ratastie 6, 32800 Kokemäki

► ILMOITUSMARKKINOINTI

Mesax Marketing
Kiesikuja 12, 01200 Vantaa
puh. (09) 876 61 06
fax (09) 875 11 91
GSM 040 519 46 70
email: mxe.saxelin@pp.inet.fi

► ILMOITUSHINNAT

(+ alv 22%)

	mv	2-väri	4-väri
1/1	1.150 €	1.350 €	1.600 €
1/2	670 €	850 €	1.000 €
1/4	400 €	500 €	570 €
1/8	240 €	270 €	350 €

► TILAUKSET

Kestotilaus: 30 € (6 numeroa/vsk)
Määräaikaistilaus: 35 €
tilaukset@tosimies-lehti.fi
www.tosimies-lehti.fi
puh. (09) 54 79 74 10

► KANSI

Keskiaikaan sijoittuva Arn - Tempeliritari on kaikkien aikojen kallein pohjoismainen elokuva.

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Klaus Möller julistaa ydinsanomaa
- 8 Sopanen!
- 8 Nuorten ajoharrastus on vahvassa kasvussa
- 10 2008 – uuden alun, toivon ja uhrauksen vuosi!
- 14 Kirkko yhdistää kaupunkilaiset
- 16 Markku Yli-Mäyry – sielunhoitaja
- 18 Jeesuksen luonne osa 6
Jeesuksen rohkeus
- 19 Tapahtumia tosimiehille
- 20 Autokuningas – Ford Touring vm 1926
- 22 Lyhyestä virsi kaunis
- 24 Levashovon muistokalmisto
- 26 Tosikuvat
• Pohjoismaista ritariviihdettä
• Suolenpätkiä ilmassa
• Öljy vie turmioon
- 29 Intiaanin asenteella
Työaddiktilla näkökulma kapeutuu
- 30 Neuvostoliittoon melkein hukkuneet inkeriläiset
Paakkosen pojat
- 32 Maakaasulla pikataipaleelle
- 33 Kummallinen uni
- 34 Tosimies lukee
- 36 Tila-autolla tunturiin

▲ Tanskalainen Klaus Möller on tullut viimeisen kymmenen vuoden aikana tutuksi monessa suomalaisseurakunnassa.

▲ Gospel Riders esittäytyi MP08-messuilla näyttävällä osastolla.

▲ Kävely Vukovarin kaduilla on kuin mekaanista vaeltamista sodan ja rauhan välimaastossa. Kaupungin jälleenrakennus on lähes pysähtynyt.

▲ Kurkijokelainen rovasti Gustaf Arokallio, entinen Petterson hankki aikoinaan itselleen ja perheelleen uutena auton, Ford Touringin.

▲ There Will Be Blood pohjautuu löyhästi Upton Sinclairin kirjoittamaan 1920-luvun klassiseen kohuromaniin Oil!

Mihin suvaitsevaisuus johtaa?

Onko hyvältä – ja kristilliseltä – kuulostava suvaitsevaisuus menossa ns. överiksi? Olemmeko hyvine tahtoinemme joutumassa ojasta allikkoon? Kun kaikki tulee sallituksi eikä mitään saa arvostella, alkavat yhteiskunnan perusrakenteet vakavasti murentua.

Johan takavuosien vapaasta kasvatukselta saatujen kokemusten pitäisi laittaa kellot soimaan maamme päättäjillä, mutta ei kun ei...

Kehittäessämme yhteiskuntaamme me emme saa unohtaa maamme kristillisiä juuria. Toisaalta meidän on oltava perinnöstämme myös ylpeitä. Se että Ruotsin valtio jo suunnittelee käynnistävänsä muslimeille imaamikoulutusta tasapuolisuuden nimissä, ei mielestäni ansaitse edes kommenttia.

Yllättävää on ollut huomata, kuinka tämän hillittömän suvaitsevaisuuden keskellä on nostettu uutisotsikoihin mieskansanedustajien 'häiriköivä' käytös naispuolisia kollegoja kohtaan. Tietenkin on reagoitava kansanedustajille sopimattomaan käytökseen, mutta kuinka moni edustaja onkaan nyt saanut otsaansa polttomerkin, joka sieltä tuskin haihtuu, vaikka tutkimuksen lopputulos olisi kuinka positiivinen.

Tuollaisessa liiallisessa paapomisessa on myös se vaara, että alamme oikeasti – aikuisten oikeasti – pelätä kaikenlaista koskettelua. On siinä sitten ihmettelemistä EU-kokouksissa, kun italialaiset edustajat muiskauttelevat poskipisuja suomalaisten vetäytyessä peloissaan seinävierille...

Olipa sitten kyseessä toista sukupuolta tai toista rotua oleva lähimmäinen, meidän on kohdeltava jokaista samalla arvostuksella. Meidän on muistettava, että miehet ja naiset on rakennettu eri tavalla, ja me myös tulkitsemme asioita eri tavoin. Se taas, että me emme ymmärrä toisesta kulttuurista tulleita, ei suinkaan oikeuta meitä arvostelemaan tai jopa halveksimaan heitä. Mutta ei meidän myöskään ole hyväksyttävä sinisilmäisesti kaikkea meille syötettävää...

Keinonen

Klaus Möller julistaa ydinsanomaa

Kimmo Janas

Tanskalaisen evankelista Klaus Möllerin tie Jumalan työmieheksi on ollut pitkä ja varsin kuoppainen, mutta lopputulos on sitäkin vakuuttavampi. Yli kymmenen vuoden ajan hänen julistustaan on kuultu useissa suomalaisissakin seurakunnissa.

Klaus Möllerin perhe asui useita vuosia Yhdysvalloissa professori-isän työn takia.

– Ulkonaisesti meillä oli kaikki kunnossa, isäni saama palkka NASAsa takasi varsin turvallisen elintason. Isä-poika -suhde ei kuitenkaan koskaan toiminut, Klaus muistelee.

Pommi putoaa

Hän kertoo kaivanneensa pienestä pitäen isänsä hyväksyntää ja rakkautta, mutta turhaan. Ja mitä vanhemmaksi Klaus tuli, sitä useammin hän otti yhteen isänsä kanssa. Isä olisi toivonut Klausin käyvän yhtäaikaan amerikkalaista ja tanskalaista koulua, mutta se ei sopinut rajojaan koettelevan nuorukaisen suunnitelmiin.

Kun Klaus oli 12-vuotias, äiti pudotti pommin paljastamalla, ettei professori-isä ollutkaan Klausin oikea isä, eikä tämä itse asiassa halunnut olla missään tekemisissä pojan kanssa.

– Tuntui kuin maailmani olisi pimentynyt kertaheitolla. Tulin täyteen vihaa isäpuoltani kohtaan ja halusin kostaa hänelle kaiken kokemani vääryyden, Klaus kertoo.

Puolisen vuotta myöhemmin tilanne perheessä kärjistyi, ja äidin oli tehtävä päätös, kuka lähtee. Klaus teki päätöksen äitinsä puolesta ja lähti kotoaan.

– Hyppäsin täysin tyhjiin päälle, minulla ei ollut enää ketään turvanani, olin täysin yksin.

Mistä lieivitystä tuskaan?

Klausin ollessa 14-vuotias kuvaan tulivat huumeet.

– Vuosikausia juoksin maailmaa pakoon huumehöyryissä, Klaus toteaa. – Koetin parhaani mukaan hukuttaa tuskani huumeisiin.

Ja kuten arvata saattaa, tilanne huononi vuosi vuodelta. Miedot huumeet siirtyivät kovempien aineiden tieltä, mutta tuska ei väistynyt.

Opiskelu baptistien poikakoulussa ei myöskään tuonut toivotua apua sisäiseen hätään.

– Koulussa näkemäni ulkokultaisuus sai minut kääntämään selkäni kristityille ja koko kristinuskolle. Tein päätöksen, että minä en usko Jumalaa vaan

kuljen omaa tietäni.

Lopulta huumeet saivat aikaan potkut poikakoulusta, ja perhe lähetti Klausin takaisin Tanskaan.

– Olin koko ajan niin pölyssä, ettei koulunkäynnistä tullut mitään, joten aloin myydä huumeita kadulla tienatakseni elantoni, Klaus muistelee elämänsä syöksyvaihetta.

Elämään ei yksinkertaisesti mahtunut mitään muuta kuin huumeet.

– Sisimmässäni huusin Jumalalta apua ja sydämeni rukoili Jeesusta.

Klaus kertoo uskoneensa koko loppuelämänsä kuluvan huumeiden luomissa harhakuvitelmissa. LSD:llä hän pääsi yhä uudelleen matkalle fantasioiden keskelle.

▲ – Vaikka kierrän opettamassa eri seurakunnissa ympäri maailmaa, en tee työtä ihmisille vaan Jeesukselle, Klaus Möller huomauttaa.

Toivo syttyy

Missä tahansa Klaus asuikaan, hän kasvatti takapihallaan kannabista. Toisaalta huumekauppiaana olo takasi miehelle itselleen ilmaiset huumeet. Jopa lähimmät ystävät alkoivat epäillä hänen tappavan itsensä huumesekoiluillaan.

Tyttöystävän löytäminen auttoi kuitenkin tavallaan välttämään lopullinen syöksyn.

– Minulla oli myös koira, ja jos olisin käyttänyt liikaa aineita, en olisi pystynyt huolehtimaan siitä, eikä tyttöystäväni olisi pystynyt huolehtimaan minusta, Klaus naurahtaa.

Näin jälkepäin hän tunnustaa Jumalan koettaneen varmasti

saada hänestä otetta, mutta tuoloin ei kukaan tullut kertomaan evankeliumista Klausille. Monet ystävät etsivät sisältöä elämänsä joogasta tai noituudesta, mutta Klaus tiesi sen olevan väärä tie.

– Lähimmällä ystävälläni oli Raamattu, jota saatoin silloin tällöin selaila ja lukea. Useimmiten kuitenkin käytin sitä kannabislehtien kuivattamiseen sivujen välissä, Klaus paljastaa.

– Yllättäen Jumala kysyi minulta, että miksi en lue sitä kirjaa. Ihmettelin, mistä ääni tuli, koska en tajunnut sen olevan Jumalan.

Hän kertoo yrittäneensä useita kertoja päästä irti huumeista, mutta demoninen halunhenki piti hänestä lujasti kiinni. Kerran Klaus onnistui pitämään täysin huumevapaan viikon, jonka

anarkismia. Kenraali toisaalta edusti järjestäytyntä maailmaa vahvoine, fundamentalistisine uskonkäsitteineen. Jumala kuitenkin ohjasi nämä miehet yhteen, ja siitä alkoi Klausin eheytyminen.

– Kenraali luki aina ennen ruokailua Raamattua ääneen, ja niinä hetkinä koin valkeuden laskeutuvan pimeyteni keskelle, Klaus muistelee.

Uusi rakkaus löytyy

Eräänä päivänä kenraali luki Matteuksen evankeliumista, kuinka Jumala huolehtii taivaan linnuistakin, eikä meidän tarvitse huolehtia mistään.

– Yllättäen hän kysyi, ymmärsinkö mitä hän oli lukenut. Ja vastasin, että kyllä minä ymmärrän. Silloin hän sanoi, että sinä Klaus uskot Jeesukseen, Klaus kertoo. – Ja minä kuulin vastavani hänelle, kyllä minä uskon.

Siinä hetkessä hän kertoo syntyneensä uudelleen, Pyhä Henki laskeutui voimallisesti hänen ylleen. Klaus muistelee juopuneensa Pyhästä Hengestä niin voimakkaasti, että päästyään ulos kieriskelleensä vain maassa ja hokeneensa ”Minä rakastan sinua Jeesus”.

– Tyttöystäväni näki minut ja ihmetteli, mitä huumetta olin nyt käyttänyt. Kotiin päästyäni puhuin koko illan vain pääsystäni taivaaseen. Tyttöystäväni tuli mustasukkaiseksi, koska elämäni oli tullut uusi rakkaus, Klaus naureskelee.

Tuli puhdistaa

Seuraavana päivänä istuessaan traktorin kyydissä kuunnellen korvalappustereostaan Jimi Henricksiä Klaus kohtasi Jeesuksen, joka käski hänen lähteä saarnaamaan evankeliumia eri puolille maailmaa.

– Minä sanoin, että enkä lähde, minä pelkään liian paljon. Sanoin, että minä olen polttanut aivoni pellolle eikä minulla ole mitään tunteita jäljellä.

Mutta seuraavana päivänä hän kuitenkin kertoi kenraalille lähtevänsä saarnaamaan. Aluksi kohteeksi joutuivat lähipiirin huumeiden käyttäjät ja muut vastaantulijat.

– Tein päätöksen, että olin-pa sitten selvinpäin tai pölyssä, ▶

minä en pelkää kertoa Jeesuksesta. Ja pian paikalliset hipit alkoivat pelätä minua, koska julistin heidän päätyvän helvettiin, Klaus kertoo.

Pyhä Henki teki päivittäin työtä Klausissa, joka kipui vielä huumeongelmansa kanssa. Hänen oma maatilansa oli varsinainen huumekeskus; Marokosta salakuljetettu huume lähti sieltä eri puolille Tanskaa ja toisaalta maatilalla pellot tuottivat varsin mittavan omankin kannabissadon. Kunnes eräänä päivänä Pyhä Henki käski Klausin hävittämään koko varastonsa.

– Pääsin ensin eroon ooppiumista ja taikasienistä. Oman pellon tuotteita aloin syöttää sioille, jotka nauttivatkin siitä maatessaan huumehöyryissä pellonpientareella, Klaus nauruskelee muistelllessaan nuoruutensa edesottamuksia.

Varastossa oli vielä noin 100.000 kruunun arvosta huumeita, jotka Pyhä Henki käski polttaa, eikä tyttöystäväkään pannut vastaan.

– Silloin tein parannuksen, mutta paholainen hyökkäsi, ja sanoi ettei sellainen sopinut, olinhan kuulunut hänelle jo niin monta vuotta. Mutta välittömästi heitettyäni huumeet polttauuniin, pääsin niistä eroon, enkä ole sen jälkeen hetkeäkään katunut tuota vuonna 1992 tekemääni päätöstäni, Klaus toteaa tyytyväisenä.

Uusi riippuvuus

Uskoontulo seuraava vuosi oli Klausille monien menetysten aikaa; tyttöystävä jätti, koira kuoli, vanhat ystävät hylkäsivät hänet ja maatilakin meni velkojen takia.

– Mutta toisaalta olin saanut Pyhän Hengen kasteen ja olin lähdössä raamattukouluun. Vaikka olin menettänyt kaiken, olin saanut uskoni takaisin ja merkitksen elämälleni.

Hillitön Sanan jano sai Klausin ahmimaan kaiken käsiinsä saaman hengellisen kirjallisuuden.

– En yksinkertaisesti saanut tarpeekseni, vaikka luin jatkuvasti Raamattua ja kuuntelin voideltujen opettajien kasetteja.

Huumeriippuvuus vaihtui Sana-riippuvaisuudeksi, hän toteaa. – Mitä enemmän toimin Sanan

Suomessa Klausin isäntänä on jo vuosia toiminut Tampereen Kristillinen Yhteisö seurakunnan pastori David Sterling.

pohjalta, sitä enemmän sain vapautta, sitä enemmän pääsin irti paholaisen kahleista.

Vielä näin yli kahdenkymmenen vuoden jälkeen Klaus myöntää olevansa kiitollinen kenraali-maanviljelijälle, joka asetti hänelle selkeät rajat ja oli siten pelastamassa heikolla itsentunnolla varustettua nuorukaista lopulliselta tuholta.

Oppia eri seurakunnista

Joku saattaa käydä yhden raamattukoulun, mutta Klaus on käynyt läpi jopa kolme!

Ensimmäiset opinaskelensa hän otti Missionuorten raamattukoulussa, jossa 2,5 vuoden aika vei hänet lähetykselle mm. Israeliin, Pariisiin ja Ruotsiin.

– Se oli varsinaista eheyttämisaikaa voidessani olla poissa tutuista ympyröistä. Jumala teki minussa työtäni hitaasti mutta varmasti.

Vuoden kotona vietetyn ajan jälkeen oli vuorossa matka Ruotsiin, jossa Klaus vietti Arken-seurakunnassa viisi vuotta, kaksi vuotta raamattukoulussa ja lopun ajan nuorisopastorina.

– Oli mahtavaa työskennellä Linda Berlingin kanssa ja nähdä Jumalan tekevän ihmeitään.

Kaikki liikenevät varat Klaus käytti lomillaan evankelointimatkoihin Venäjälle ja Afrikkaan.

Seuraavaksi Jumalan kutsu vei Klaus Möllerin Ruotsiin Livets Ord –seurakuntaan, jossa hän toimi mm. Pastori Ulf Ekmanin

puutarhurina. – Nautin elämästäni siellä ja uskoin saarnaajaurani olevan jo taakse jäänyttä. Ulf kuitenkin kannusti minua jatkamaan ja lähetti minut vuonna 1995 puoleksitoista vuodeksi evankelioimaan Itä-Eurooppaan.

Käynnistettyään oman palvelutyönsä Klaus lähti hakemaan virkistystä herätyksen keskeltä mm. Pensacolasta ja Torontosta.

Jeesus rakastaa minua

Klaus kertoo rakentaneensa itselleen hyvin tiukan uskonnollisen haarniskan ja vasta siitä luovuttuaan koki Jumalan läsnäolon voimallisesti.

– Jeesus sanoi odottaneensa minua 30 vuotta, ja heti kun annoin periksi, Hän otti minut kuin pikkupojan syliinsä ja paransi hylätyksi jätetyn sieluni.

– En ollut enää entiseni, tiesin Jeesuksen rakastavan minua teinpä mitä tahansa. Minun ei tarvitse todistella Hänelle mitään, Klaus toteaa.

Ja Jumala on ollut uskollinen hänelle, suhteet niin oikeaan isään kuin isäpuoleenkin ovat eheytyneet. Kaikki mitä paholainen riisti Klausilta nuoruudessa, on palautettu ennalleen.

Klaus Möller viettää nykyään Suomessa vuosittain noin kaksi kuukautta kiertäen eri seurakunnissa auttamassa ja tukemassa pastoreita näiden töissä.

– Haluan auttaa ihmisiä aktivoitumaan, emme suinkaan saa olla jouten herätystä odotelles-

samme, Klaus painottaa.

Miesten on ryhdistädyttävä

Klaus Möller haluaisi nähdä miesten nousevan ylös ja ottavan paikkansa Jumalan mahtavassa suunnitelmassa ja alkavan kantaa vastuuta.

– Nykyajan miehet tuntuvat pelkävän vaimojaan ja piiloutuivat usein heidän selkensä taakse, hän toteaa. – Miehet eivät uskalla olla miehiä.

Jumala on viisautessaan luonut miehet ja naiset erilaisiksi, ja meidän tulisi hyväksyä tilanne eikä yrittää muuttaa stoicisme itsemme kaltaisiksi.

– Haluaisin miesten vapauttavan Jumalan voiman sisältään ja astuvan rohkeasti opettamaan tuleville sukupolville, kuinka toimia Jumalan mielen mukaan. Emme saa olla Adamin kaltaisia pelkureita.

Klaus kertoo havainneensa samanlaista ongelmaa ympäri maailmaa, mutta epäilee meidän pohjoismaisten miesten kohdalla tilanteen korostuvan. Olemme rakentaneet itsellemme vankilan, jonka kätöksä on turvallista lymyillä.

– Muistan, kuinka Ed Cole puhui Uppsalassa miehille. Kaikki me hurrasimme yhteen ääneen ja löimme korkeita vitosia keskenämme. Kun seuraavana päivänä kokoukseen osallistui myös naisia, miehet istuivat hiiren hiljaa penkeissään..., Klaus hymähtää. – Tämä maailma tarvitsee voimakkaita miehiä, tosimehiä!

TOSIMIES NYT KÄTEVÄSTI MYÖS NETISSÄ!

Moni lehdestämme kiinnostunut on eksynyt varsin mielenkiintoisille sivuille laittaessaan Googleen hakusanaksi 'tosimies'. Kyseessä ei kuitenkaan ole mikään teekkarihuumori, kaikki tosimes-alkuiset domainsoitteet vain tuntuvat keskittyneen lehtemme tyylistä poikkeavan tosimehuden esittelyyn. Mutta kun naputat osoitekenttään www.tosimies-lehti.fi, jo alkaa löytyä oikeaa sisältöä.

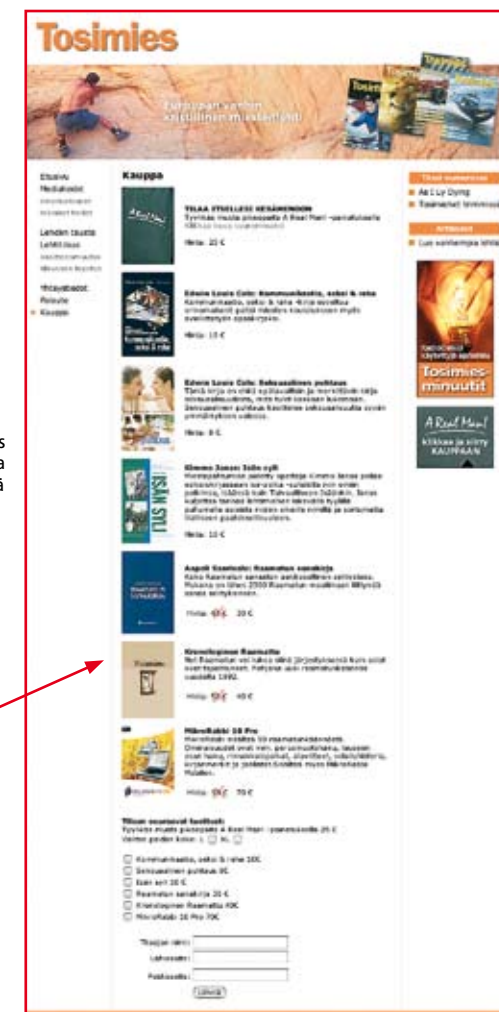
Sivuilta löydät myös takavuosina RadioDeissä kuullut Tosimes-minuuttien ajatukset.

Kaupasta voit käydä tilaamassa välittämämme kirjat ym. tuotteet.

Lehden tilaus ja osoitteenmuutos käy kätevästi omissa osiossaan.

Myös vanhempiin numeroihin voit tutustua pdf-muodossa.

Sopanen!

Hyväksy minut tällaisenaan

Se katse on aina samanlainen. Alakulon, surun ja häivähdyksen omaisen hädän näkee jo ensi silmäyksellä. Kun hiljaisessa keskustelussa on päästy käyttökuorien läpi ja kohdattu ihmisiä, miehen silmät kertovat saman kuin vaivalloisesti lausutut sanat: Odotan vain, että hän näkisi minut; hyväksyisi tällaisenaan. Nyt tuntuu, ettei mikään riitä.

Monet miehet ovat joutuneet toteamaan karun todellisuuden: suurin toivein ja odotuksin solmittu liitto on ajautunut vaikeuksiin. Rakkauden tunteet ja rakastumisen sokeus ovat enää vain kaukainen muisto. Arkipäivä on syönyt romantiikan, hellyys on kaikkonut niin sanoista kuin teoista. Mikä meni vikaan? Miksi asiat, jotka ennen olivat yhteisiä ja synnyttivät myönteisiä tunteita, aiheuttavat nyt vastenmielisyyttä ja inhoa?

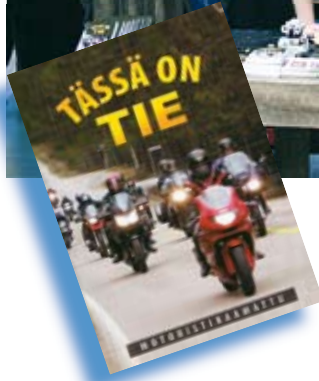
Tiedän, että on vaarallista yleistää. Siitä huolimatta otan riskin. Oma kokemukseni lukemattomien miesten kohtaamisista luottamuksellisissa sielunhoitokeskusteluissa, saunoissa, seminaareissa, miesten päivillä, avioliittoleireillä, harrastuksissa on vahvistanut erään havainnon: miehille näyttää olevan todella vaikeaa puhua yksityisistä ja aroista asioista. Ahdistunut mieli ei löydä sanoja. Hämmennys purkautuu hermostuneina naurunpyskeinä tai kömpelöinä huulenhaittoina. Sielun suojaamurit ja selviytymisstrategiat vinkuvat täydessä hälytystilassa.

Kun luottamus lähellä olevaan alkaa rakentua, suojaamurit sulavat vähä vähältä. Se on ainutlaatuinen kokemus. Sydämet kohtaavat. Miehen maailma avautuu. Näillä löytöretkillä olen kokenut pyhää arkuutta. Helppoja vastauksia ei ole, sillä jokaisen miehen maailma on ainutkertainen. Mutta yhden monia miehiä yhdistävän asian olen viime aikoina löytänyt usein: pohjaton kaipaus tulla oman vaimonsa hyväksymäksi. Se ajaa kaikkien muitten mittarien ohi. Miehelle ei riitä olla hyväksytty vain työpaikalla, harrastuspiireissä tai kaveriporukoissa. Oman puolison ylenkatse ja vaatimusten vyöry vaurioittavat miehen sielun.

Kunpa osaisin kuvata ne kuumien kyynelten viestit, kun tärkeimmän ihmisen tentissä reppanut mies purkaa tuntojaan. Nämä kokemukset ovat vahvistaneet epäilyni, että monet naiset käyttävät häikäilemättömästi valtaa lähisuhteessaan. Mies asetetaan kerta toisensa perään lankulle: jos olet kiltti poika, toiveesi toteutuu. Naiset tietävät, että varsinkin seksi on oivalinen vallankäytön väline. Mutta he eivät näytä tajuavan, että se johtaa lopulta tuhoon. Voitto voi olla aluksi suloinen, mutta hinta on järjettömän korkea.

Onneksi monet ovat tajunneet tämän vaaran ja alkaneet rakentaa yhdessä uutta tulevaisuutta. Rakkaus on oiva väline oppia hyväksymään toinen toisensa sellaisenaan. Hyväksytyksi tuleminen avaa aivan uuden maailman. Kun vaatimukset lakkaavat, sydämessä alkaa kasvaa aito halu olla lähimmälle ihmiselle mieliksi. Puolisot löytävät erilaisuudestaan rikkauden. Tälle löytöretkelle on lyhyt matka: se on vain oman tahdon päässä.

Tapani Sopanen

Seppo Käpynen päivystämässä Gospel Ridersien osastolla.

– Tilastot vahvistavat sen tuntuman, joka alalla on ollut nuorten ajoharrastuksen lisääntymisestä, totesi MP 08 näyttelytoimikunnan puheenjohtaja Jukka Repo.

Nuoret oli otettu ensi kertaa huomioon tapahtuman sisällössä. Nuorille oli varattu Messukeskuksen yläkerrasta oma alue, jossa esillä olevan nuorille suunnatun mopo- ja kevytmootoripyöräkaluston ja varusteiden lisäksi oli tarjolla ajanvietettä mm. pelien, leffojen ja mönkijätestiradan muodossa.

Kaksipyöräiset kiinnostavat

Moottoripyörien ja mopojen ensirekisteröinnissä on takana jälleen ennätysvuosi. Etenkin

nuorten kuljettajien määrä sekä mopo- ja kevytmootoripyöräkanta on kasvanut räjähdysmäisesti 2000-luvulla.

Suomalaisten kiinnostus moottoripyöriä ja mopoja kohtaan on edelleen vahvaa. Uusien moottoripyörien rekisteröinti lisääntyi vuonna 2007 lähes 4 %. Kevytmootoripyörien määrä kasvoi 3 % ja yli 755-kuutioisten luokassa kasvua oli lähes 10 %. Mopokanta on kasvanut 2000-luvulla lähes kaksin- ja kevytmootoripyörien osuus kolmikertaiseksi. (Lähde: Tilastokeskus).

Talven odotettu ajokauden avaus

Järjestyksessään 39. MP Moottoripyöränäyttely oli Pohjoismaiden suurin puhtaasti mootto- roituja kaksipyöräisiä esittelevä tapahtuma, joka esitteli viiden hallin voimin moottoripyöriä, mopoja, maastoajoneuvoja, varusteita, julkaisuja ja järjestöjä. Esillä oli yli 600 erilaista kulkuneuvoa. Vaikka ajokit olivat tapahtuman vetovoimaisin osa, tapahtuma oli myös harrastaji-

Ja kyllähän jokaisessa itseään kunnioittavassa näyttelyssä yksi Ferrari pitää olla...

Nuorten ajoharrastus on vahvassa kasvussa

Kuvat: Risto Hirvonen

en kohtaamispaikka sekä vuosi vuodelta tapahtumarikkaampi kokonaisuus.

Suomi on liikenneturvallinen maa

81 % MP 08 Moottoripyöränäyttelyn kävijäkyselyyn vastanneista pitää Suomea liikenneturvallisena maana. Viikonloppuna järjestettyyn MP 08 Moottoripyöränäyttelyyn kävi tutustumassa ennätyskelliset 74 918 kävijää.

TNS Gallupilla teetetyssä kävijätutkimuksen mukaan 60 % MP-messujen kävijöistä ajaa itse moottoripyörää ja 20% aikoo hankkia sellaisen. TNS Gallup haastatteli 300 satunnaista MP-näyttelyn kävijää viikonloppun

aikana.

Ensi kertaa MP 08 -messuilla järjestetyn People's Choice kilpailun kauneimmaksi pyöräksi äänestettiin oululaisen Jonne "Jonz" Alakiutun chopper "Moulin Rouge". Alakiutulle luovutettiin MP People's Choice kiertopalkinto vuodeksi. People's Choice -äänestyksestä tulee pysyvä kilpailu MP-messujen yhteyteen.

Gospel Riders näyttävästi mukana

Vuonna 1980 perustettu Gospel Riders esiintyi omalla osastollaan. Aluksi Kristityt Motoristit -nimellä toiminut yhdistys muutti nimensä Gospel Riders'iksi, kun

kansainvälisiä yhteyksiä alkoi syntyä.

Kerhon puheenjohtajan, Seppo Käpynen kertoman mukaan tarkoitus on kerätä kristittyjä motoristeja yhteen ja toisaalta toimia sisälähetysjärjestönä. Kerho on perustettu Suomeen, mutta viime joulukuussa ensimmäinen kansainvälinen osasto perustettiin Jerusalemiin – Gospel Riders Jerusalem – jossa jäseniä on tällä hetkellä 12 – sekä juutalaisista että palestiinalaisista. Osasto toimii yhteistyössä Suomen Lähetysseuran kanssa sekä paikallisen Pyhän Maan ja Jordanian luterilaisen kirkon.

Neljättä vuotta pj:nä toimiva Seppo Käpynen kertoi ikuisen

haaveen toteutuneen vasta kun lapset lähtivät maailmalle. Nyt hänellä on jo 8. vuotta iso pyörä, 1450 kuutioinen Harley Davidson Dyna Super Clide.

– Meillä on tällä hetkellä 18 alueosastoa ja jäseniä 650 kpl, yhteiskristillisen jäsenkunnan lisäksi on viime vuosina ollut lähes 100/vuosi, luettelee Käpynen.

Hän kertoo usein kysyttävän, kuinka moottoripyöräily ja usko sopivat yhteen.

– Vapauden tunteen kokee vasta kun itse ajaa. Uskovien sisäistä vapauttakaan ei ymmärrä ennen kuin sen itse kokee eli puhumme kaksikertaisesta vapaudesta.

Vuosi 2008 alkoi musiikkikaupunki Nashvillen kauniissa ja vihertävässä Oprylandissä, kun tuhansia miehiä ja naisia ympäri maailman kokoontui Morris Cerullon vuosittaiseen konferenssiin kuulemaan uutisia evankeliumin voittokulusta ja Jumalan profeetallista ilmoitusta siitä, mitä edessä on vuonna 2008.

Sadon vuosikymmenen tultua 8. vuoteen kokoon-tuivat MCWE:n partnerit vuosittaiseen maailmankonferenssiin, tällä kertaa Tennesseen Nashvilleen, Gaylord Opryland Resort and Convention Centeriin. Vuoden alun sielujenvoittamiskonferenssi oli paljon toivoa ja rohkeutta antava kokemus. Mieleenpainuvinta oli jälleen kokemus rakkauten ilmapiiristä ja todellisesta yhteydestä veljien ja sisarien välillä.

Raamatun hepreassa numero 8 (s'moneh) merkitsee uutta alkua, henkiin heräämistä, uudistumista. Se tarkoittaa myös tehdä lihavaksi ja tehdä yltäkylläiseksi. Siksi profeetallinen sana tälle vuodelle on: "Älkää entisiä, edes vuotta 2007, muistelko. Katso, minä teen uutta, nyt vuonna 2008 (Kts. Jes.43:18-19). Jumalan lupaus on, että Hän tekee uutta hengellisessä elämässäsi, fyysisessä ruumiissasi, avioliitosasi, kodissasi, raha-asioissasi ja palvelustehtävissäsi!

Hengellisen siunauksen lisäksi vuosi alkoi myös maallisilla siunauksilla - lahjoilla Jerusalemissa asti.

Perillä Oprylandissä suomalaisillekin tuttu esirukousjohtaja Connie Broome antoi kirjoittajalle syntymäpäivälahjaksi Jerusalemissa asti tuodun "Rukoilevat kädet" -puuveistoksen. Lisäylläytys odotti vielä kokouspaikalla, kun

2008 – UUDEN ALUN, TOIVON JA UHRAUKSEN VUOSI!

Ruotsista Jerusalemiin muuttanut Junselen ex-kirkkoherra, suomalainen Arja oli kokenut Israelissa Pyhän Hengen kehoituksen tulla Nashvillen kokoukseen. Kuuliaisena Jumalan äänelle hän tuli Oprylandiin mukanaan menora-kynttilänjalka, jonka hän antoi kirjoittajalle lahjaksi toivottaen hyvää uutta vuotta! Kun vielä perillä suuren hotellihuoneen hinta oli uskomattoman edulliseksi neuvoteltu 60 euroa (USD 85), ja kylpyhuonekin oli kuin kaksio, niin hidas hämäläinenkin alkoi nähdä matkassa profeetallista uuden alun ja yltäkylläisyyden merkitystä.

Matkalle lähdimme uudenvuoden yön iletulituspaukutusken jälkeen reippaasti klo 3 aamuyöllä. Edessä oli kuninkaallinen KLM-lentomatka hollantilaisiin siivien ensin Amsterdamiin ja sieltä jatkolento Atlantaan. Vaihto suurella Schipholin kentällä sujui ongelmitta, samoin lennot ja autotomatkat Amerikan highway'llä. Lisäksi kaikki matkatavarat tuli-

vat mukana menen tullen. Jopa lentokenttien tiukoissa turvamääräyksissä, ja niiden valvonnassa, näkyi tällä kertaa jotain inhimillisyyden merkkejä.

Automatkaan Georgian Atlantasta Chattanoogaon kautta Tennesseen Nashvilleen varasimme Suomesta edullisimman, käsihallintalaittein varustetun auton. Atlantan lentokentällä Hertz kuitenkin antoi suosiollisesti alhaisempi isomman Ford Tauruksen samalla hinnalla, joka olikin tarpeen pitkällä, viiden tunnin ajomatalla kahden lennon jälkeen iltamyöhään konferenssihotelliin. Seuraavana päivänä, valtavan ylistyksen ja rukouksen ilmapiirissä kokouspaikalla, matkarasitus oli kuin poispyyhkäisty.

Sää lähtiessämme Suomesta oli lämpimän puolella ja sateinen, eikä lunta ollut. Atlantassa odotti yllättäen pakkaneen ja ilma oli tuulinen. Perillä Oprylandissä olikin sitten poikkeuksellisen kylmää. Kokousten alkaessa kui-

tenkin aurinko tuli esiin ja sää lämpeni. Se ei ollut meille suuri yllätys, sillä perinteisesti sää on suosiollinen profeetan konferenssitapahtumissa, koska Jumala kuulee palvelijansa rukoukset.

Muutoksen ilmapiiri

Pohjois-Amerikassa ilmapiiri on nyt, presidentti George W. Bushin kauden loppupuolella, vapautuneempi kuin vuoden 2001 terroristi-iskujen tai Irakin sodan alkamisen jälkeen vuonna 2005.

Toisaalta, ilmassa on selvästi odottava aistimus - suuren muutoksen odotus. Asia tulee selvimmin ilmi talousmaailman, erityisesti pörssin, hermoiluna ja epävarmuutena tulevaisuuden suhteen.

Koko maailmaa odottaa jotakin. Samoin odottaa uskonnollinen maailma; kuka Mahdia ja kuka jotakin muuta henkilöä. Kristityt odottavat Herraa takaisin tulevaisuuteen.

Muutoksen merkit, varsinkin talouden, näkyivät selvästi katukuvassa ja highway'llä. Ruokapaikat, pysäköintialueet ja rekat tien päällä eivät olleet enää entisen kuntoisia – kiiltäviä ja moitteettomassa kunnossa. Taalojen tiukkuus ja öljyn kalleus ei ole ollut jättämättä jälkeään amerikkalaiseen elämään.

Median uutisoinnista ei saa täyttää kokonaiskuvaa maailman tapahtumista liittyen mm. Annapolisiin rauhanneuvotteluihin ja Yhdysvalloista alkaneeseen rahoitusmarkkinoiden kriisiin, joka on nyt levinnyt globaaliksi. Media ei kerro asioiden liittymisestä toisiinsa - ja evankeliumiin, sillä Raamatussa Sakarjan kirjan mukaan Jerusalem on oleva väkikivi kaikille kansoille, ja kaikki, jotka sitä nostavat, repivät pahoin itsensä (Sak.12:3). Lisäksi Jumala on etukäteen näyttänyt palvelijansa profeetan kautta tulevan talouskriisin.

Raamatusta luvattu maan luovutus Israelissa ja Jerusalemin kohtelu ovat Amerikan talouden kohtalonkysymyksiä. Jumalan kansan talouden pelastukseksi samaan aikaan vaikuttamassa ovat mm. viisauden ja henki- en erottamisen Pyhän Hengen aallot.

Nashvillen Gideons-järjestö

Nashvillessä, konferenssi- ja Oproylandistä lyhyen ajomatkan päässä, sijaitsee Gideons International -järjestön päämaja. Meille tutuksi tullut, skandinaaveja rakastava, Ruotsissa työskennellyt amerikkalainen Bill-liikemies-veli, ja Gideon, järjesti pienelle skandinaavien ryhmälle - edustettuina Norja, Ruotsi ja Suomi, lyhyen vierailun Gideonien päämajaan. Täydessä työntouhussa olleen toimistotalon esitteli ystävällisesti Operaatio Divisioonan sisar Carol, vastaten kärsivällisesti kaikkiin kysymyksiimme. Raamattu-kysymyksissä avuksi saatiin vielä saman divisioonan veli Brien.

Gideonien toiminta pohjautuu vankasti Raamatun sanalle, joten ei ole ihme, että Gideons-esitteessä pääjohtaja aloittaa katsauksensa sanoilla: "Herran laki on täydellinen; se virvoittaa sielun. Herran todistus on vah-

va, se tekee tyhmästä viisaan. Herran asetukset ovat oikeat, ne ilahuttavat sydämen. Herran käskyt ovat selkeät, ne valaisevat silmät." (Psalmi19:7-9)

Kansainvälinen The Gideons International -järjestö on eri tunnustuskuntien välinen kristittyjen liikemiesten ja ammattiväen yhteys. Sen jäsenten tavoite on pelastaa kadotettuja henkilökohtaisesti todistamalla ja jakamalla Jumalan Sanaa. (kts. www.gideons.org)

Keskeinen, pelastava sanoma

Veli Cerullon palvelustyön globaalista luonteesta ja intensiteetistä johtuen vuoden alun konferenssi on tärkein tapahtuma evankeliumin rintamalla, koska se viitoittaa tietä koko vuodeksi. Vuonna 2008 on aika astua uuteen yltäkylläisyyden ja hengellisen restoraation kauteen.

Uusien alkujen 2008 vuosi –teemalla olleen Nashvillen konferenssin Raamatun lupaus sinulle on: "Älkää entisiä muistelko, älkää menneistä välittäkö. ...Katso, minä teen uutta" (Jes.43:18-19). Herra tekee uutta hengellisessä elämässäsi, fyysisessä ruumiissasi, avioliitosasi, kodissasi, raha-asioissasi ja palvelustehtävissäsi vuonna 2008, koska voitelon, lihavuuden pakosta, ikeet ja kahleet murtuvat (Jes.10:27).

Rukouskokous alkoi jälleen aamulla klo 6.30, ja aamiaisen jälkeen aamukokous alkoi klo 8.30 puolen tunnin ylistys- ja rukoushetkellä. Iltakokoukset päättyivät yleensä klo 23 mennessä, josta poikkeuksena oli yli puolen yön kestänyt Benny Hinnin ilta, kun hän opetti pitkään ja hartaasti tänä vuonna tapahtuvasta lasten pelastamisesta.

Konferenssin muita puhujia olivat mm. Steve Munsey, Paula White, Mike Murdock, Myles Monroe, Dani Johnson, Morriksen pojanpoika Ben Cerullo ym. Konferenssin musiikista vastasivat mm. viulisti Ladonna Taylor, Noel Robinson, Cindy Price, Earl Harrigan, Jessy Dixon ja Judy Jacobs. Tuttu West Virginia Christ Temple -kuoro oli myös paikalla.

Näin ollen päivän julistajille oli maaperä valmistettu heti aamus-

ta ylistyksellä ja rukouksella, ja puhujien sanoma nivoutui Pyhän Hengen johtamana yhteen, täydentäen toisiaan.

Nuorekas ja hyväntuulinen 76-vuotias Morris Cerullo tuli jälleen lavalle hymyillen ja rauhaa säteillen. Hän oli energiaa täynnä, vaikka vuosi 2008 on ehkä koko palvelusuran kiireisin vuosi. Nyt on myös kriittinen aika, joten Jumala johdatti hänet julistamaan 8 päivän vihkiytymis-paaston heti vuoden alussa, alkaen tammi-kuun 8. päivä.

Profeetta Cerullo ilmoitti heti kättelyssä, että Jumala puhui hänelle liittyen vuoteen 2008 kolmesta asiasta: **1.** Riippumatta olosuhteista vuonna 2008, Jumala on kanssasi ja Hän avaa sinulle tien. On tärkeää olla odottavassa ekspektaation ilmapiirissä, joka sitten muuttuu uskon hengeksi.

2. Jumala tulee valtaamaan jokaisen vihollisen hyökkäyksen, eikä mikään olosuhde pysty pysäyttämään meitä. **3.** Emme enää koskaan joudu tappiolle vihollisen voimasta, koska Jumala tulee vapauttamaan meidät kaikesta pelosta. Jumala ottaa pelon pois meidän mielestä ja sydämeistä. Pelko on henki, eikä Jumala ole antanut meille pelon henkeä. Pelko on ainoa asia, mikä pidättää meidät kokemasta sitä, mitä rajoittamaton Jumala on suunnitellut meille aikojen alusta. Niinkuin enkeli ilmestyi Marialle, jolla oli pelkoa sydämessä, sanoen: "Älä pelkää" (Luuk.1:30), samoin enkeleitä manifestoituu vuonna 2008 poistaen pelon sydämeistä.

Benny Hinn saapui jälleen lavalle kuin perheen piiriin, jutellen pehmeästi ja hyväntuulisesti. Hän kertoi aluksi siitä, miten mediasta ei saada täyttä kuvaa evankeliumin voittokulusta, esim. pastori Benny Hinnin Venezuelan historiallisesta tapahtumasta joulukuussa 2007. Yllättäen presidentti Bushin ja kristittyjen kova kriitikko Venezuelan presidentti Hugo Chavez antoi kovasti tukea ko. tapahtumalle. Sen lisäksi Benny pyysi häntä puhumaan Kuuban presidentti Fidel Castrolle kevään kokouksista siellä. Herra hallitsee!

Hinn vakavoitui puhuessaan edessä olevista ajoista. Evankeliumin viemisellä on kiire. Ai-

kaisemmin, paikallisseurakunnan pastorina, hän ei ollut niin selvästi nähnyt, että ns. kymmenykset on tarkoitettu Gospelin eteenpäinviemiseen, ei niinkään rakennukseen laitettavaksi. Evankeliumin etenemiseen liittyen Benny totesi, että uskovi- en pitäisi tulla ulos passiivisista, kuolleista seurakunnista! Lisäksi vasta kunnioittavan pyhyden – reverent holiness – takaisintulo seurakuntaan palauttaa Jumalan voiman.

Lopuksi hän painotti perhe- kunnan pelastamista NYT! Nyt on kausi lasten pelastamiselle, jossa keskeistä on meidän sekä tietää Jumalan lupaukset Raamatusta (esim. "minä pelastan sinun lapsesi", Jes.49:25) että astua papilliseen ja kuninkaalliseen asemaamme.

Pastori-profeetta Steve Munsey oli perehtynyt siihen, mitä numero 8 merkitsee Raamatussa: mm. uusi alku, uusi luomus ja ylösnouseminen. Lisäksi ympärileikkaus tapahtui kahdeksan päivän vanhana (1Moos.17:12). Vuonna 2008 Jumala vapauttaa uusia laulujia, kirjoja ja lahjoja eli kaikenlaista uutta kuuliaisten opetuslasten elämässä.

Munsey on tullut tunnetuksi myös evankeliumin esittämisestä lavalla. Esittävässä osuudessa tällä kertaa oltiin Sarpantin leskivaimon tapahtumissa, sanomassa yltäkylläisyydestä kuuliaisille (1Kun.17:9). Kertomuksessa Elia-profeetta sanoi vaimolle: "Älä pelkää; mene ja tee, niin kuin olet sanonut. Mutta leivo minulle ensin". Niin hän meni ja teki, niin kuin Elia oli sanonut. Ja hänellä sekä myös Elialla ja vaimon perheellä oli syötävää pitkäksi aikaa. Jauhot eivät loppuneet ruukusta, eikä öljyä puuttunut astiasta, sen Herran sanan mukaan, jonka hän oli Eliaan kautta puhunut. (1Kun.17:15-16)

Paula White, nuorekas, vaalea naisprofeetta pulppusi puhetta ja profetiaa vuodelle 2008. Hän aloitti Raamatun ohjeella: "Älkää entisiä muistelko ...minä teen uutta" (Jes.43:18-19). Nyt on uusien alkujen vuosi elämässäsi. Kahleiden ja ikeiden aika on katketa. Vuosi 2008 on kutsun vuosi, tuottamisen vuosi ja läheisyyden, intiimiyden

► vuosi Jumalan kanssa. Profeetan suusta tulleita avainsanoja vuodelle 2008 ovat: uusi aikakausi, uhraus, toimeksianto, samassa linjassa Jumalan kanssa ja Valtakunnan eteenpäinmeno! (Kts. www.paulawhite.org)

Mike Murdoch, Wisdom Center, Texas, jälleen aloitti ”tulemalla Hänen kasvojensa eteen riemulla” eli laulaen (singing, Ps.100:2, KJV). Puheensa aluksi hän teki eron Jeesuksen persoonan ja periaatteiden välillä. Jeesuksen periaatteiden noudattaminen määrittää tuottavuuden ja vaurauden, kun taas persoona määrittää (sielun)rauhan.

Tällä kertaa Murdoch opetti aiheesta: ”7 siementä, jotka avaavat uuden alun. Ensimmäinen siemen on adaptaatio. Se on investointi, jonka jokainen vaimo tietää olevan kannattavin investointi. Adaptaatio on tärkeää, koska se määrittää (puheille)pääsyn. Avainasia on nöyryys; sen asian tunnustamista tai tunnustamista, jota sinulla ei ole. Nöyryys synnyttää passion muuttua tai kuunnella. Toinen siemen on palvelijana olo, servanthood. Se tarkoittaa toisten epämuikavuuden poistamista. Kolmas siemen on kunnioitus. Siihen liittyy läheisesti protokollan noudattaminen. Neljäs siemen on alueellinen järjestys, ja viides siemen on sanat. Kysy kysymyksiä ja tunnusta Sanaa. Kuudes siemen on kuuliaisuus, ja viimeisenä on kylvetyt siemenet. Uskonkylvöä edeltää odotus, ekspektaatio. Odotus on todiste uskosta.

Suuren 35.000 jäsenen seurakunnan pastori-profeetta Ayo Oritsejafor, Nigeria, aloitti toteamalla, että numero 7 tarkoitti vanhan loppua ja nyt on uuden alku, numero 8. Jotta uuteen päästäisiin, seurakunnassa on käsiteltävä synty-asia, pelko ja uhraus. Jos pulpetin takaa löytyy epämoraaalisia suhteita, epärehellisyyttä tai ylpeyttä, niin vastaavia löytyy myös seurakunnan penkeistä. Kuitenkin, Jumalan suunnitelma tässä ajassa on ennalleen asettaminen, restoraatio.

Aina hymyilevä mies Bahama-saarilta, Myles Monroe, pääsi aloittamaan sessionsa hyvin myöhään illalla, ja aihekin oli

vastavirtaan menestyksestä ja siunauksista: Uuden alun vaarat. Uusi alku tarkoittaa muutosta ja muutokseen liittyy aina kustannus, hinta. Hän toi taitavasti esiin englannin re-alkuisilla sanoilla päämäärän palata takaisin Jumalan suunnitelmaan, restoraatioon, kääntymällä omasta tiestä. Uusi alku on restoration, re-turn kääntymä, re-ceive on uudelleen omistaa, jne. Monroen opetus oli jatkoa Kuninkaan Valtakunta –teemaan, josta hän on kirjoittanut myös useamman

huulet” (Sef.3:9). Ben-Jehudan poika oli 2000 vuoteen ensimmäinen juutalainen, joka puhui hepreaa äidinkielenään. (Kts. Yliopisto-lehti 4/04)

Aikain merkki on myös Danielin kuvapatsaassa (Dan.2:31) mainittu uudelleen elpynyt Rooman imperiumi, valtakunta, joka on ”osittain ... savea, osittain rautaa, se merkitsee, että se on oleva hajanainen valtakunta; kuitenkin on siinä oleva raudan lujuuksi” (Dan.2:41).

Tärkeänä tapahtuma on myös

sininen väriaine, blue dye, lancaan ja ruskeanpunainen hieho, red heifer, puhdistautumiseen. Ruskeanpunaisen hiehon tuhkaa käytettiin rituaaliseen puhdistautumiseen (4Moos.19:2). Sininen väriaine, Tekheet on mainittu 48 kertaa Juutalaisessa Raamatussa, Tanakhissa, ja sitä käytettiin mm. Ylipapin vaatetuksessa ja Tzitzitupsuissa.

Kokenut, yli 60 vuotta evankeliumia julistanut R. W. Schambach todisti näkemistään tunnusmerkeistä, ihmeistä ja väkevästä teosta: sokeita, rampoja ja kuuroja on parantunut sekä kokouksessa 4. sydänkohtaukseensa kuollut mies heräsi verhon takana henkiin.

Ihmeellinen oli myös rukousvastaus hätäntyneen äidin pyyntöön iltakokouksessa, kun hänen syytöntä poikaansa oltiin teloittamassa murhasta parin tunnin päästä. Schambach rukoi, että Pyhä Henki laittaisi oikean murhaajan tunnustamaan, käski naisen mennä kotiin ja olla murehtimatta, ja tokaisi, että poika ei kuolisi sähkötuoliin. Suuri oli yllätys aamulla, kun matkalla aamiaiselle julistajan silmiin osui lehtiotsikko: MIES PELASTUI SÄHKÖTUOLISTA! Oikea murhaaja oli illalla soittanut kuvernöörille, että väärää henkilöä oltiin tappamassa. Jutun onnellinen lopputulos oli, että kiittolisen äidin poikakin, sähkötuolista pelastettu, pelastui seuraavana pyhänä kokouksessa!

Schambach saarnasi pyhydestä. Jumala on pyhä, ja serafitkin peittivät siivillä kasvonsa ja jalkansa (Jes6:1-3). Jumala on myös mustasukkainen, ja haluaa meidän aikaamme, jopa ennen meidän palveluamme Jumalalle. Eräässä ihmeitä täynnä olleessa kokouksessa Jumala oli ilmestynyt Schambachille ja moittinut häntä siitä, että hän käytti liikaa aikaa ihmisiin ja liian vähän Jumalan kanssa. Tämä konkarin kokemus lienee hyvin ajankohtainen tänäänkin.

Nuori pastori Robert Kayanja Ugandasta todisti veteraani Schambachin jälkeisen näkemistään ällistyttävistä ihmeistä ja parantumisista 'Rwanda miracle crusade' –kokouksissa 11/2007 Ruandassa: moni sokeain koulun oppilas parani, rampoja läh-

ti kävelemään ja ihmisiä nousi pyörätuoleistaan (Kts. www.kayanja.org).

Kayanja saarnasi kananmunasta, joka edustaa potentiaalia, ja numerosta ”8”, jossa on kaksi munaa päällekkäin. Vuosi 2008 on siis TuplaPotentiaalivuosi sinulle. Asettaudu heti vuoden alusta päättäneen kuulla, mitä Jumala sanoo, ja ollen kuuliainen Hänelle.

Perry Stone aloitti toteamalla, ettei meillä ole Jumalan pelkoa, niinkuin sitä oli alkuaikoina. Aika on nyt kuin Israelissa ”siihen aikaan kun ei ollut kuningasta, ja jokainen teki sitä, mikä hänen omasta mielestään oli oikein.”(Tuom.17:6)

Perry opetti 4. sukupolven luopumuksesta; Aabraham aloitti uskossa, Iisak luotti tunteisiin, Jaakob lihaan ja Juuda, 4. sukupolvi, sortui epämoraa-lisuuteen. Stonen mielestä hel-luntailiikkeessä on kuljettu samoja latuja. Hän täydensi kuvaa kolmella asialla, jotka tapahtuvat ns. seuraavalla sukupolvelle: 1. he ovat liberaalimpia, 2. he ovat suvaitsevampia synnille ja 3. he ovat vähemmän herkkiä Pyhän Hengen äänelle.

Huolimatta 4. sukupolven kriisitilanteesta Perry Stone lopetti rohkaisevaan Jumalan lupaukseen Hengen vuodattamisesta viimeisinä päivinä kaiken lihan päälle (Apt.2:17).

Grammy Award –palkittu amerikkalainen Gospel-laulaja ja pastori Donnie McClurkin (Kts. en.wikipedia.org) lauloi ja saarnasi samasta aiheesta kuin pastori-profeetta Ayo O., eli seurakunnasta on poistettava synty, mm. raha-asioissa, jotta pyhyys laskeutuisi paikalle.

Richard Stearns aloitti lyhyen, mutta asiapiitoisen sessionsa kysymällä: ”mikä aika nyt on?” ja vastaamalla heti perään itse: ”sadon aika!” Satoa ei ole koskaan kuitenkaan saatu ilman uhrausta, ja sama pätee myös nykyaikaan.

Satoa syntyy myös Israelissa, koska Daavidin sortunut maha pystytetään jälleen, ja ”kyntäjä tavoittaa leikkaajan ... he tekevät puutarhoja ja syövät niiden hedelmiä” (Aam.9:11,13). Raamatun lupaus on, ettei ”heitä enää revitä pois maastansa, jon-

ka Herra, 'Minä olen', on heille antanut (Aam.9:15). Stearns painotti, että Israelin maata ei ole heille antanut YK, eikä Yhdysvallat, vaan Herra. Hänen mukaan nyt kaivataan isakari-laisia, jotka ymmärtävät ajan ja käsittävät, mitä Israelin suhteen on tehtävä (1Aik.12:32).

Veli Cerullon syvästi kunnioittama, Israelin kansaa suuresti rakastava, Richard Stearns erityisestä profeetan pyynnöstä esitti tapahtumassa Jerusalem of Gold –laulun. Hän myös painotti vastuuta, joka on kaikilla Herran nimeä mainitsevilla, olla Jerusalemin murien vartija. (Jes.62:6)

Stearnsin palvelutyön nimi on Eagles' Wings, joka on myös ajankohtainen maassamme usealle, uupuneelle Herran palvelijalle muistuttamassa tosiasia, että niinkuin 'Minä olen' kanto israelilaiset Egyptistä kotkan siivillä (2Moos.19:4), vastaavasti Herra kantaa meitä tänäänkin. (Kts. www.eagleswings.to).

Dani Johnson, liikemies ja viiden lapsen äiti, oli uusi tuttavuus Cerullon konferenssissa. Dani, entinen cocktail-tarjoilija ja täysin varaton, hyväksikäytetty ja epäonnistujaksi koko ikänsä haukuttu nainen, oli elävä todistus Jumalan kaiken muuttavasta voimasta. Kouluja käymättömänä, lukuunottamatta kristillistä yksityiskoulua, oman tiensä päähän kulkeneena ja hukuttautumiseen valmistautuneena, hän yllättäen kuuli Jumalan puhuttelevan häntä. Jumalan äänen kuulemisen seurauksena vanha alamäki loppui, ja motivaatio työskennellä paremman elämän puolesta alkoi.

Jumalan puuttuminen elämään muutti kaiken: tuli aviomies, tuli lapsia, tuli miljoonia, ja ennen kaikkea Jumalan näky rakentaa Hänen armeijaansa. Niinpä saatuaan käsiinsä Cerullon omaelämäkerran 'Son, build Me an Army', Dani oli ns. myyty ja hankki kaiken Cerullon opetusmateriaalin. Nyt, vain muutaman vuoden jälkeen, hän oli lavalla puhumassa rahan tekemisestä markkinapaikalla, uskosta tinkimättä. Hänen maksullisissa seminaareissa yksi ilta on erotettu evankeliumille, ja ihmisiä pelastuu sadoittain!

Dani Johnson on kirjoittanut aiheesta kirjan: SPIRIT DRIVEN SUCCESS. Learn Time Tested Biblical Secret To Create Wealth While Serving Others (www.danijohnson.com).

Tommy Tenney totesi lavalle tullessaan, että alunperin piti olla hänen vuoronsa Dani Johnsonin ylipitkäksi menneen session jälkeen, mutta nyt onkin Jumalan vuoro. Niinpä Tommy ja Dani jatkoivat yhdessä jutustelua, pulpettiin nojaten, rahan tekemisestä markkinapaikalla. Tenney paljasti, että hän tekee paljon rahaa romaaneillaan, mutta ei GodChaser-palvelutyöllä.

He molemmat halusivat vapauttaa seurakunnista ne kunnikaalliset, jotka ovat saaneet kutsun sielujenvoittamiseen markkinapaikalle. Apostolisen kutsunsa mukaisesti Tenney pyysi kaikkia pastoreita kääntymään seurakunnan puoleen ja pyytämään anteeksi sitä, etteivät Herra kantaa meitä tänäänkin. (Kts. www.eagleswings.to).

Rukous ratkaisee vaalit – ei raha!

Kaikki totuus on rinnakkaista sekä näkyvässä, luonnollisessa että näkymättömässä, yliluonnollisessa maailmassa.

Luonnollisella rintamalla Amerikassa tapahtuu suuri muutos vuonna 2008. Ensiksi, politiikan suunta muuttuu presidentinvaalien myötä. Presidentti Bushin kausi päättyi heti vuoden 2009 alussa. Vaalit ratkeavat kuitenkin näkymättömässä maailmassa. Hätä ääriainesten pääsemisestä valloilleen ajaneen vastuulliset kristityt polvilleen, rukoukseen, maansa puolesta.

Toiseksi, maan talous on laman kynnyksellä, jossa koh-talonkysymyksenä on maan suhtautuminen Israeliin ja Jerusalemin kysymykseen ns. Annapolisin rauhanneuvotteluisa. Median mukaan presidentti Bushin päämääränä on perustaa itsenäinen Palestiinan valtio vuoden 2008 loppuun mennessä (HS 28.11.2007). Vastoin Jumalan suunnitelmaa meneminen mm. asuinmaan luovutuksissa ja Jerusalemin kysymyksessä saisi aikaan rumaa jälkeä maan

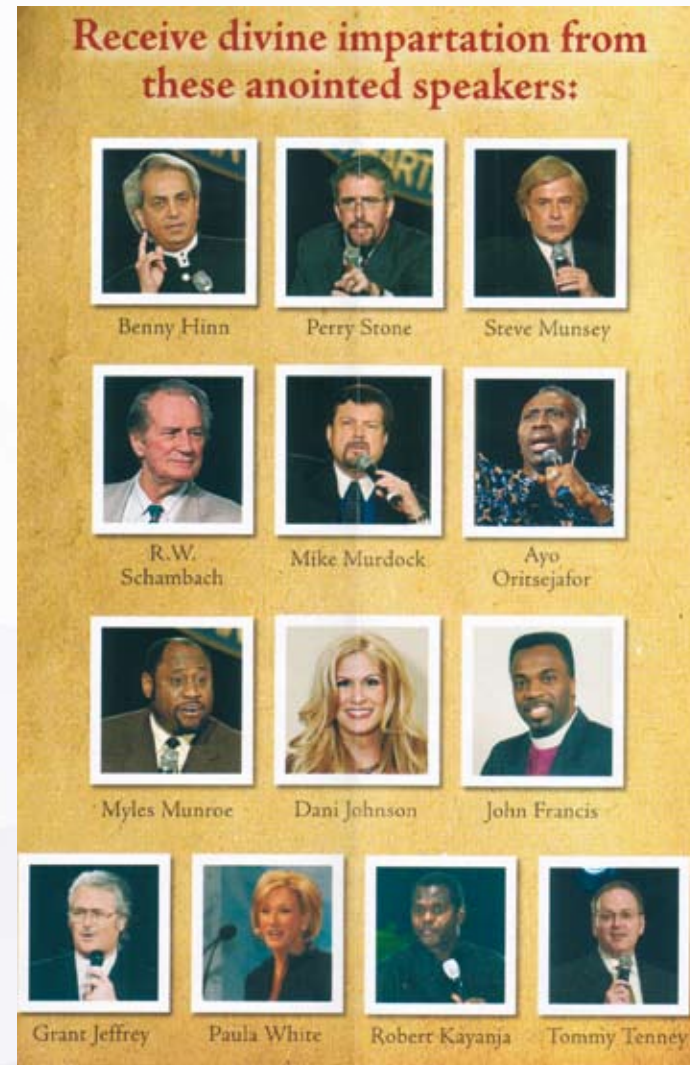
taloudessa, näkyen pankkien ja finanssilaitosten ravisteluna ja kansalaisten asuntojen menetyksinä.

Hengellisellä rintamalla suuri muutos vuonna 2008 on evankeliumin eteneminen, jopa yliluonnollisella taloudellisella siunauksella. Erityisesti voidaan iloita kristittyjen perheiden lasten pelastumisesta vuonna 2008. Pastori-profeetta Benny Hinn painotti, että nyt on aika, kausi lasten pelastumiselle. Sinun täytyy tietää kolme avainta: tunne Jumalan lupaukset, Raamattu (esim. ”hän pelastaa tarvitsevien lapset”, Ps.72:4 KJV, ja ”minä pelastan sinun lapsesi”, Jes.49:25). Lisäksi meidän tulee astua sekä papilliseen että kunnikaalliseen asemaamme. Tuloksena kuuliaisuudestamme on, että ”Sinun lapsesi ovat kaikki Herran opetuslapsia, ja suuri rauha on sinun lapsillasi oleva” (Jes.54:13).

Toisaalta, kristityillä on kiire saattaa taloutensa Jumalan suunnitelman kanssa linjaan: kylvämisen ja leikkaamisen lakiin (1Moos.8:22), koska koko maailmaa koskettavalla taloudellisella ravistelulla on reaalityökalut vaikutuksensa myös Suomessa. Maailman taloussystemi, koota ja kartuttaa, on annettu syntiselle työkse, ja jonka hedelmät kuitenkin päätyvät 'sille, joka on otollinen Jumalalle'. (Kts. Saarn.2:26)

Muistissa on, että Jumala on etukäteen näyttänyt palvelijansa kautta viisi kriisiaaltoa: muutos-, perhe-, seurakunta-, konfrontaatio- ja talouskriisit. Samaan aikaan on viisi Pyhän Hengen aaltoa, jotka ovat todellinen pyhyys, tunnusmerkit ja ihmeet, todellinen yhteys, viisautta ja henkien erottaminen sekä restoraatio.

Vuonna 2008 Suomi tarvitsee rohkeita kristittyjä Tosimiehiä, jotka eivät pelkää puhua mm. synnistä, pyhydestä, rahanhimosta, rahan voittamisesta evankeliumille, luopumuksesta ja uhrautumisesta evankeliumin asialle. Viime vuonna Suomesakin julistanut, yli 60 vuotta sekä evankeliumin palveluksessa että avioliitossa ollut R.W. Schambach käynee esimerkiksi tällaisesta Tosimiehestä!

Kingdom-kirjan.

Profetian opettaja Grant R. Jeffrey puhui ajan merkeistä liittyen Jeesuksen toiseen tulemiseen. Kiistämättömät merkit ovat Israelin (uudelleen)syntyminen vuonna 1948 ja uudelleen henkiin herätetty heprean kieli. Nykyheprea syntyi juutalaisten Israeliin takaisinmuuton myötä 1880-luvulla, liittyen Eliezer Ben-Jehudan näkyyn: ”siltoin minä muutan puhtaiksi kansain

edesmenneen kuuluisan Sanhedrinin jälleenerustaminen Israelissa vuonna 2004. Sanhedrin oli Israelin korkein neuvosto ja siihen kuului 71 rabbia.

Jeffrey kertoi myös mielenkiintoisia uutisia kolmannen Tempelin rakentamisesta Jerusalemiin. Tempeli-instituutissa (www.templeinstitute.org), Jerusalemissa, alkaa olla kaikki Tempeliin tarvittavat osat ja aineet koolla, mukaan lukien

Kirkko yhdistää kaupunkilaiset

Eero Ketola

Kävely Vukovarin kaduilla on kuin mekaanista vaeltamista sodan ja rauhan välimaastossa. Verinen sota päättyi yli kymmenen vuotta sitten. Yhteys kaupungin asukkaiden välillä on kuitenkin edelleen poikki. Vain kaupungin protestanttisessa kirkossa eri kansallisuuksiin kuuluvat istuvat sovussa vierekkäin. Kristillinen sanoma tavoittaa täällä arkirealismin ja rakentaa siltia yli syvän kuilun.

Ensimmäinen näkymä kohti Kroatiaa sijaitsevaa Vukovarin kaupunkia on raastava ja yllättävä. Sortuneita taloja, pystyssä kököttäviä seiniä ja raunioituneita kirkkoja. Luodinreikiä ja kranaatin sirpaleiden iskeytyksiä, halkeamia, lohkeamia ja säröjä on kaikkialla ympärillä. Vukovar on Jugoslavian hajoamissodassa, kokoon suhteutettuna, eniten kärsinyt kaupunki.

Vukovaria piirrettiin kolme kuukautta. Kaupunkiin ammuttiin noin kaksi miljoonaa kranaattia. Kaduilla taisteltiin mies miestä vastaan. Kaupungin elämä ei ole palautunut normaaliksi.

Kerrostalojen seinissä, katoilla, ovissa, hautaristeissa, liikenenemerkeissä, aidoissa ja lähes kaikkialla näkyy edelleen sodan arvet. Sota tuhosi teollisuus-

► Sodan merkit ovat nähtävänä kaikkialla Vukovarissa.

▲ Vukovarin keskustassa sijaitsevan, evankelisen kirkon ovet ovat avoinna joka päivä. Marija ja Antun Koprivnjak kohtaavat masentuneita, onnettomia ja köyhiä ihmisiä kuunnellen ja rohkaisten.

laitokset ja liikenneyhteydet. Suurella rahalla kaikki voidaan korjata, mutta ihmishenkiä ei saa takaisin. Fyysisesti vammautuneet kärsivät ja painajaismaiset muistot elävät ihmisten ajatuksissa.

Keskellä kaupunkia, tuhotun, katolisen kirkon vierestä astuu vanhus kadulle luodinreikiä täynnä olevasta rautaportista.

gissa on alle kolmekymmentä tuhatta asukasta.

– Yli kahdeksan tuhatta kaupungissa asunutta kroaattia ei ole palanut kaupunkiin. Kaupungissa olisi työtä, mutta ei työllistäjää. Tämä on suurin syy siihen, että paluumuutto ei ole vilkastunut. Kroaatit ovat löytäneet muualta paremman elämän ja tulevaisuuden lapsilleen. Perheet ikävöivät kuolleita omaisiaan, toiset kaipaavat muualla asuvia sukulaisiaan. Muistot elävät voimakkaana. Kroaatit eivät halua enää serbien kanssa. Kummallakin puolella on syvät haavat, kertoo Antun Koprivnjak. Hän on kroaatti ja pastori kaupungin pienessä, protestanttisessa seurakunnassa. Hänen vaimonsa on Vojvodinan unkarilainen.

Kirkossa rukoillaan ja itketään

Kaupungissa asuvien serbien ja kroaattien välinen yhteys on poikki. Antun Koprivnjak kertoo, että etnisyys jakaa selkeästi kaupunkilaiset. – Serbeillä on omat ravintolansa ja kokoontumisaikansa, kroaateilla omat. Tämä kirkko on ainoa paikka kaupungissa jossa kaikkiin etnisiin ryhmiin kuuluvat voivat istua yhdessä. Osa kaupunkilaisista on hyvin köyhiä. He elävät sosiaaliavun varassa. Sodan aikana tänne tuli runsaasti humanitaarista apua. Apua tulee nyt erittäin vähän vaikka sitä edel-

▲ Vukovarin kirkotkin tuhoutuivat sodassa.

leen tarvitaan.

Keskustellessamme Antunin ja hänen puolisonsa Marijan kanssa nuorehko nainen astui sisään. Hän oli ollut sodan aikana Kroatian rannikolla, Pulan kaupungissa evakossa. Hänen miehensä oli haavoittunut sodassa. – Mieheni vammautui vaikeasti. Hänen liikkumisensa on vaikeaa. Kuka palkkaisi hänet? Täällä terveilläkään ei ole työtä. Meillä on kaksi lasta. Saamme sata euroa kuukaudessa sosiaaliapua. Se ei riitä elämiseen. Kahteen kuukauteen emme ole saaneet sähköä. Laskumme ovat maksamatta.

Marija antaa itkevälle naiselle hieman apua, vaatteita ja lasten kenkiä. Nainen lähtee, kääntyy matkalla ja sanoo kyynelehtien: ”Kiitos, että kuuntelitte minua.”

Toivo paremmasta huomisesta

Kävely kaupungissa ei ole piristävää kierros nähtävyyksille. Pahoin vaurioituneet talot varjostavat katuja. Kävelystä muodostuu

kuin mekaaninen vaellus sodan ja rauhan välimaastoon.

Taistelu Vukovarista alkoi kesäkuussa 1991. Elokuun lopussa kaupunki oli piirretty kuudensadan panssarivaunun ja 50 000 sotilaa toimesta. Serbiarmeija valloitti kaupungin kolmen viikon raivokkaiden katutaistelujen jälkeen 17. marraskuuta 1991. Tonavan kaunein barokkikaupunki oli raunioina.

Kaupunkilaiset ovat edelleen masentuneita ja surullisia. Kirkon edessä Antun puristaa naapurin kättä, kuuntelee häntä ja toivottaa hänelle Jumalan siunausta. Täällä elävä kristillisuus tuo avun ihmisten arkiseen elämään. Toivo paremmasta huomisesta elää katutasossa.

Sunnuntaina Vukovarin pieni, evankelinen kirkko täyttyy kaupunkilaisista. Kukaan ei ole kiinnostunut vieressä istuvan kansallisuudesta. Kristityt ruokoilevat, että aito ja todellinen, Jumalan antaman rauha valtaisi koko kaupungin.

Naisten aikakauslehti

Muista
www.tosimies-lehti.fi

Suomalaisten sielunhoitajien joukosta on vaikea löytää vertaa rovasti Markku Yli-Mäyrylle, terapeutille ja seksuaaliterapeutille.

Olen muiden Miesfoorumin jäsenten tavoin voinut tavata häntä myös henkilökohtaisesti. Näistä tapaamisista on jäänyt mieleen lämmin persoona ja kannustava, kristillisen sielunhoitajan asenne. Artikkelini perustuu rovasti Yli-Mäyryn alustuksiin foorumimme lauantaiseminaarissa 24.11.07 sekä lyhyehköön haastatteluun alkuvuodesta 2008.

Rajanvetoa Empatia – sympatia

Luennoitsijamme mukaan empatia on kypsän aikuisen sisäinen asenne. Siihen kuuluu kyky laskeutua inhimillisyyden eri tasoille – vanhuksesta sylilapseseen. Empaattinen ihminen elää sydämen ja terveen oman tunnon ohjaamaa elämää. Terve omatunto on sisältäpäin ohjautuva. Jumalan ja erityisesti armon tuntemus on laskeutunut päästä sydämeen. Empatia ja omatunto kuuluvat yhteen. "Jos puuttuu empatiakyky, puuttuu kaikki ihmisenä olemiseen". Empaattinen ihminen voi aivan kuin asettua lähimmäisen sisälle, "hänen nahkoihinsa" - siihen kipuun ja ahdistukseen, jota tämä kantaa. Uusi asiakas ongelmineen on haaste sielunhoitajalle. Hänen itsensä on ensin muutettava, läpikäytävä lähimmäisen ongelma omassa persoonassaan. Vasta siten toinen voi muuttua ja päästä kahleista. Empatiaa ei voi opettaa; sen voi vain kokea toisen persoonan kautta – persoonan, jolle voi sanoa: "sano vain sana, niin minä paranen". Syntyy minuus, johon kuuluu myös suoja ympäristöä kohtaan.

Empatia tuo mukanaan kyvyn rakastaa. Voi kokea lämpimiä kokemuksia. Jumala ei uhkaile eikä pelottele. Syntyy lapsen ja isän suhde. Sisältäpäin ohjautuva omatunto vikittelee linnun seireeni-äänellä, kutsuu armoon

Markku Yli-Mäyry – sielunhoitaja

ja Jumalan lapseuteen. Rippi ja synnin tunnustaminen johtavat vapauteen. Synnit ja rikkomukset upotetaan silloin armon valtameren pohjattomiin syvyyksiin – Jumala ei edes muista niitä. Hetki on pyhä. Hoidettava ei tiedä, hänkö vai sielunhoitaja, on tämän tehnyt: hetkeksi rajat häipyvät.

Mitä enemmän meissä on empatiaa, sitä enemmän voimme rakastaa ja sitä erillisempiä voimme olla suhteessa toisiin. Mitä enemmän erillistymme, sitä enemmän voimme kokea yhteyttä. Hienotunteisuus - "en tahdo ketään loukata, siksi en ota tähän kantaa" - on pelkuruutta ja vastuun pakenemista.

Ajatellaan enemmän toisten mielipiteitä kuin itse asiaa ja sen oikeutusta.

Monen sisuksissa elää vanhemman, opettajan tms. ääni. Se on vihainen, usein tuomitseva ja uhkaileva. Terve harkinta ja rauhallinen tarkastelu asian eri puolilta eivät ole sallittuja. - Äidin helmoihin saattaa kiinnittyä "peräkamarin poika". Syntyy sympaatti-symbioosi äidin kanssa. Tällainen henkilö tulee siivoksi ja alkaa elää vanhempansa kautta. Varmistaakseen suhteen, äiti kastroi tiedostamattomasti poikansa, josta tulee aivan kuin sukupuoleton. Pahimmassa tapauksessa kehitys johtaa johonkin muuhun kuin heterosuhteeseen. Poika ei kykene irtautumaan eikä pariutumaan.

Sympatian luennoitsija näkee kielteisessä valossa. Sympatian-tason ihminen seuraa hetken lähimmäisen rinnalla, mutta liivistää ratkaisevalla hetkellä ja jättää toisen oman onnensa

nojaan. Kun jäädään sympatiasolulle, mennään joka paikkaan samalla tavalla. Tilannetaju puuttuu. Puhutaan aina samalla tavalla, tehdään samat liikkeet, "laki" ja kaavamaisuus hallitsevat. Sydän ja kieli ovat eriytyneet. Pieni lapsi yksilön sisällä kärsii, on vihainen, katkera ja pettynyt.

Kristitylle riittää luonnollisesti, että on valinnut oikean puolen. Tullut saatanan valtakunnasta Jumalan valtakuntaan. Kuitenkin olisi tärkeää, että armo voisi vallata olemuksemme - sitä seuraavat vapaus ja ilo. Empaattisen ihmisen ei tarvitse imuroida toisten tunteita itseensä. Tunteet kumpuavat omasta sydäimestä. Samalla alkavat aueta kutsumus ja oman elämän visio.

Sympatia-tasolla elävä ihminen pyrkii liimautumaan toiseen ihmiseen. Sympatia on ensi askel myös insestiin, jota joukossamme on hyvin paljon. Sympatia jättää olemisen värittömäksi ja tarkoituksettomaksi. Elämä on ajelehtimista. "Huomenna hän tulee" - ihminen, jonka kohtaisin ja joka telakoisi itseensä, ravitsisi aidoilla tunteilla ja lähettäisi lentoon omaa kutsumustani kohti.

Käsittää – ymmärtää

Ymmärtäminen ja käsittäminen ovat Yli-Mäyryn mukaan eri asioita. Ymmärtäminen on kognitiivista, älyllistä. Yhteys ihmisen sisimpään puuttuu. Jos olisin haalinut nämä näkymät toisten kirjoista, se olisi älyllinen prosessi, luennoitsija toteaa. Käsittäminen nousee käden, so. kokemuksen kautta. "En ole opiskellut näitä kertomiani asioista muiden kirjojen sivuilta, olen ne itse elänyt, kokenut persoonasani", hän sanoo.

Ydinkohtia Avioliitosta

Yli-Mäyryn mukaan useimmissa, ehkä 90%:ssa avioliitoja, yhdynä on itse asiassa masturbointia. Puuttuu jumalallinen agape-rakkaus, jossa Kristus on läsnä. Kuit-

tenkin tälläkin on paikkansa – se on ajan voittamista, odottaessa aidompaa.

Toivottomia tapauksia ei ole

Rovastimme on tehnyt pitkän päivätyön Hämeenlinnan läänin vankilan sielunhoitajana ja pastorina. Hänellä on ainutkertainen kyky luoda yhteys silloinkin kun maallisen mittapuun mukaan kyse on "raskaiden rikkosten" tekijöistä, äidin- tai lastenmurhaajista jne. Hän ei väistä sellejä, jonne vartijat menevät vain raskaasti aseistettuina. Yhteys syntyy sekunnin murto-osassa, täysin laskelmoimattoman ja suunnittelemattoman, intuitiivisen reagoinnin kautta. Löytyy aukko vangin minuutta kahlitsevien muurien läpi. Tällainen ei voi tapahtua kikkailun tai jonkun teorian varassa. Siinä toimivat sekä Pyhän Hengen antama innoitus että täysi eläminen oman persoonan kaikissa olotilanteissa.

Yli-Mäyry korostaa, ettemme ole yhtään parempia kuin nämä vangit – sama murhaaja asuu meissä itse kussakin. Nämä kaverit ovat hienoja persoonallisuksia, usein yhteisön tai perheen kollektiivisen syllisyyden taakankantajia. Hän nimittää heitä "muutosagenteiksi". Hoitajan tulee muuttua ensin, läpikäydä toisen ongelma omassa persoonassa. Vasta tämän jälkeen voi hoidettava muuttua. Kun rakkaus näin pääsee valloittamaan sekä auttajat että autettavat, ollaan aivan uuden yhteyden ja yhteisöllisyyden kynnyksellä. Tässä riittää haastetta seurakunnillemmme.

Auto-Finger
Tuottajapalvelus

**Osta auto Saksasta.
Nyt myös osamaksulla!
Otetaan myös vaihto-autoja.**

Virkatie 5, 01510 Vantaa • myynti: Esko Saxelin 040 519 46 70 • www.autofinger.fi

MITÄ?
Miestenlehti ilman tyttöjen kuvia!

Tosimies – siis se kristillinen miestenlehti on myös erinomainen lahja, joka muistuttaa antajastaan koko vuoden.

**6 mielenkiintoista numeroa
vuodessa hintaan 30 euroa.**

**Tee tilaus kätevästi netissä
www.tosimies-lehti.fi**

erikoiskalusteet
puusepäntyönä

Toiveenne toteuttaja

Tehtaantie 6, 60550 Nurmo
Puh. (06) 4127 253
Fax (06) 4146 353
puusepanliike@hirvelaoy.fi

HIRVELÄ OY
www.hirvelaoy.fi

Rohkeita miehiä ihailaan. Historiassa on aina pidetty rohkeutta korkeana hyveenä: vanhat egyptiläiset, assyrialaiset, babylonialaiset, persialaiset, makedonialaiset, roomalaiset ja kreikkalaiset tunnettiin rohkeudestaan.

Rohkeutta on ylistetty kautta aikojen tähän päivään saakka. Meidän aikanamme tuttuja ovat erilaiset rohkeutta korostavat tv-ohjelmat kuten esimerkiksi "Pelkkökerroin" tai "Yllytyshullut". Jokainen ihminen haluaisi olla rohkea sillä eihän kukaan halua pelkurin mainetta. Jeesuksessa me tapamme parhaiten kehittyneen urhoollisuuden, korkeimman rohkeuden ja huippuunsa kohonneen sankarillisuuden.

On olemassa erilaista rohkeutta. Eräs laji on fyysinen rohkeus, joka ei välitä vaarasta ja halveksii kärsimystä ja kuolemaa. Jeesuksen rohkeus oli tätä jalompaa ja korkeampaa. Se oli mielen rohkeutta ja sydämen sankaruutta. Se oli selvää ja järkevää. Hänen rohkeutensa ei myöskään ollut sotilaallista. Sotainen rohkeus on silminnähettävää. Se esiintyy loistavassa ympäristössä – lippujen liehunnana, rumpujen pärinä, teräaseiden välkkeenä, marssin tahtina. Kaikki tämä auttaa halveksimaan kuolemaa. Tällainen sotilaallinen rohkeus on tavallista.

Jeesuksen rohkeus ei ollut sotaisaa, se oli erottautumisessa ilmenevää rohkeutta. Hän marssi yksin. Israel oli täynnä pahuutta ja hän oli yksin sankarillinen tuhotakseen sen. Vääritys nosti päätään ja hän yksin vastusti sitä. Ulkokultaisuus teki uskonnollisen pilkan kohteeksi, hän yksin surmasi sen. Jopa miehet, jotka olivat hänen kanssaan, pakenivat viime hetkellä. Silloin hän sanoi: "Olen yksin enkä sittenkään ole

JEESUKSEN LUONNE osa 6

Jeesuksen rohkeus

© 2003 Icon Distribution Inc. Photo: Philippe Antonello.

yksin, sillä Isä on kanssani."

On olemassa myös tilapäistä rohkeutta esim. tulipalojen aikana. Syyskuun 11:n päivän sankareiksi nousivat New Yorkin palolaitoksen miehet, joista moni jäi raunioihin pelastaessaan toisia. Tämä rohkeus on todella ylevää, mutta ei ole tyynen rohkeuden veroista. Jeesus Nasaretilaisen rohkeus oli hiljaisen arkipäivien rohkeutta. Rohkeutta, jota hänen piti osoittaa hetki hetkeltä tomuista tietä kulkiessaan, kun mikään ei kannustanut mieltä yleviin tekoihin. Totuuden julistaminen vaatii todellista rohkeutta. Silläkin uhalla, että seurakunta pienenee ja ystävät jättäisivät. Sellaista rohkeutta Jeesuksella oli. Ei ole helppoa loukata yhteiskuntaa ja loukata sitä niin, että kadottaa asemansa ja arvonsa.

Ihmiset olivat tarkkoja sapatilakien noudattamisesta: Jeesus ei voinut täyttää niitä. Ihmiset kiivailivat paastoamisen muodoista: Jeesus vähensi niiden arvoa. Ihmiset pesivät sääntöisesti käsiään ennen ruokailua (uskonnollisessa mielessä): Jeesuksella ei ollut aikaa sellaiseen monimutkaiseen hassutukseen. Hänen aikansa parhaatkin ihmiset tekivät eron puhtaan ja saastaisen välillä: Jeesus ei saattanut kiinnittää huomiota tällaisiin erotuksiin. Kaikki ihmiset olivat hänen veljiään. Siten hän kadotti oman maineensa.

Olemmeko me kyllin rohkeita kulkemaan vastavirtaan kun sitä tarvitaan? Jeesus rikkoi aikansa parhaiten yhteiskuntaluokkien totuttuja tapoja. Hän polki

muodollisuuksia, joita pidettiin lankaikkisen Jumalan pyhinä lakeina. Ja siitä seurasi, että häntä kartettiin ja kammottiin. Hän pani alttiiksi hyvän käsityksen, joka ihmisillä oli Messiaasta. Hän ei voinut niitä toteuttaa ja siksi hän joutui kaatamaan kylmää vetää tähän innostuksen tuleen. Ja lopulta hän seisoi yksin tuhkakaljan keskellä.

Jos tahdot tietää enemmän Jeesuksen rohkeudesta ja sankarillisuudesta lue Uutta Testamenttia. Muista kuinka vakaasti Jeesus päätti mennä Jerusalemiin, vaikka tiesi, että tulisi kärsimään tuskallisen ristinkuoleman. Lordi Randolph Churchill, yksi Englannin huomattavimpia miehiä 1800-luvulta, kirjoitti vuonna 1891 vaimolleen kirjeen, jossa hän kertoo jättäneensä politiikan kerta kaikkiaan. Hän sanoo: "Todennäköisesti on enemmän kuin kolmasosa elämästäni kulunut, enkä tahdo viimeisiä vuosiani kuluttaa lyömällä päätäni kivi-seinään. Minua ei ole kunnioitettu eikä muistettu, en ole saanut osakseni suvaitsevaisuutta enkä kiitollisuutta – en muuta kuin häilyttä, väärinkäsitystä ja vihaa. Olen aivan väsynyt ja kuolemaan saakka kyllästynyt, enkä tahdo enää pitkittää poliittista elämää!"

Oletko joskus työskennellyt jonkin uudistuksen hyväksi ja sinut on käsitetty väärin? Olet vetäytynyt ja sanonut: Olen väsynyt! Olet ehkä toiminut seurakuntasi hyväksi ja sinua on vastustettu ja ymmärretty väärin. Miksi ihmiset sanovat niin? Siksi, että he ovat pelkureita. Ainoas-

taan pelkurit antautuvat, väsyvät ja sairastuvat. Jeesus päätti lujasti mennä Jerusalemiin eikä peräytynyt ennekuin saavutti ristin.. Hän tallasi kaikkea maallisesti arvokasta. Polki jalkoihinsa kunnianhimon.

Tee luettelo kaikesta siitä, mitä pidät arvokkaana, niin huomaat, että Jeesus tallasi ne kaikki jalkojensa alle. Voittajan askelin hän kulkee kuolemaan sanoen: "Teen aina niitä tekoja, jotka ovat Isälle mieluisia!"

Kuitenkaan Jeesuksen rohkeus ei ollut häikäilemättömyyttä eikä julkeutta. Kun sotamiehet löivät häntä korvalle ja tuupivat häntä, kirosivat häntä ja sylkivät hänen päällensä, ei hän sanonut sanaakaan. Hän oli niin rohkea, että uskalsi olla ääneti. Pontius Pilatuksen edessä hän seisoi niin suorana, että Pilatus pelkäsi häntä. Roomalaisen prokuraattorin sydän pamppailee kun Jeesus sanoo hänelle: "Sitä varten minä olen syntynyt ja sitä varten tullut maailmaan, että todistaisin totuuden puolesta!"

Ristillä Jeesus sanoi ainoastaan sanat: "Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä mitä he tekevät!" Rousseau oli oikeassa kun hän kirjoitti: "Jos Sokrateen elämä ja kuolema olivat pyhimyksen, niin Jeesuksen elämä ja kuolema olivat Jumalan!"

Tosimies
tekee tilaa elämälle!

Tapahtumia Tosimiehille

11.3. Torpan miestenilta

Harjun srk:n miestenilta Torpan kurssikeskuksessa Tampereella. Inkerin kirkon evp. pääsihteeri Isto Pihkala alustaa aiheesta "Isto ja Inkeri – erään rakkauden anatomia".

14.-16.3. Läheisyys Jumalan kanssa, tie vapauteen

Sisäisen eheytyksen ja vapautumisen koulutusviikonloppu miehille Tuorlan majatalossa Piikkiössä. Viikonlopun järjestää Aslan ry ja opettajana toimii amerikkalainen presbyteripastori Gary Hixson.

Lisätietoja:

Miikka Paananen
040 575 2570 (klo 17 jälkeen)

8.4. Torpan miestenilta

Harjun srk:n miestenilta Torpan kurssikeskuksessa Tampereella. TL Matti Liljeqvist alustaa aiheesta "Harhaopit keskellämme".

18.-20.4. Mies myllyssä

Miestenviikonloppu Oronmyllyllä teemalla Miehen tulevaisuus.

Lisätietoja:

www.miesmyllyssa.net

26. – 27.04. Lauantaisauna ja

seminaari

Miesfoorumin kauden päätapahtuma järjestetään Helsingin kristillisellä opistolla Laajasalossa. Seminaarin otsikkona on "Kohtaamisesta yhteyteen - elämän tyhjyys ja sen väärät täyttämiskeinot". Alustajana on sielunhoidon kouluttaja Ari Puonti, teologian maist., pastori.

Lisätietoja:

www.kolumbus.fi/helsingin.raamattukoulu/miesfoorumi
Jorma Reinikainen
040 559 0925

14.5.08 Saunailta

Kevään toinen Miesfoorumin saunailta on merellisissä puitteissa Villen saunassa Santahaminassa. Saunatiimin jäsenten johdolla viritetään saunan, uinnin ja eväspalan jälkeen keskustelua otsikolla "Mitä minulle todella kuuluu?" rukousta ja laulua unohtamatta.

Lisätietoja:

www.kolumbus.fi/helsingin.raamattukoulu/miesfoorumi
Jorma Reinikainen
040 559 0925

5.9. Keski-Suomen Miestenilta Laukaassa.

Miestyötä tekeviä organisaatioita

CMN

Kristittyjen Miesten Verkosto ry
Christian Men's Network
PL 4, 02941 Espoo
puh. (09) 54 79 74 10
fax (09) 512 20 33

HELSINGIN RAAMATTUKOULUN MIESFOORUMI

puh. (09) 498 935
helsingin.raamattukoulu@kolumbus.fi
www.kolumbus.fi/
helsingin.raamattukoulu

KANSANLÄHETYS

Miestyön yhdyshenkilö
Veikko Ranta
Larvakuja 26
60320 Seinäjoki

GSM 0400 661 619

Kansanlahetyksen piirijärjestöjen miestyöstä ja valtakunnallisesta miestyöstä voi tiedustella
Tuula Järvinen puh. 019-779 2231
e-mail: tuula.jarvinen@sekl.fi

Helsingin NMKY järjestää miestapahtumia 2008 seuraavasti:

- Karkun evankelinen opisto miesseminaari II, 11.-13.4. ja miesseminaari I, 19.-21.9.
- Kiponniemen toimintakeskus miesseminaari II, 26.-28.9.

Yhteystiedot:

Karkku: toimisto@keokarkku.fi
Kiponniemi: 014-635 191

Alkuperäinen miestenleiri Nastolassa
30.4.-4.5.

Kaikkiin tapahtumiin voi ilmoittautua myös osoitteessa
www.miesseminaari.fi

KANSAN RAAMATTUSEURA

Keijo Hämäläinen
puh. (014) 271 166.
Arto Virén
(015) 450 762

MIESSAKIT

Annankatu 16 B 28
00100 Helsinki
puh. (09) 612 6620
www.miessakit.fi

STELK

Tietoja STELK:n toiminnasta:
www.fgbmf.fi
www.stelk.fi/espool

HELSINGIN NMKY

Kari Törmä
puh. (09) 349 87 38 ,050 552 1231
www.miesseminaari.fi

Juuri tullut Veiston maalaamosta 17.2.2003.

Autokuningas - Ford Touring vm 1926

Teksti: Maija Niskanen
Kuvat: Orvo Luukkainen

Auton elinkaari voi olla yhtä tapahtumarikas ja monivaiheinen kuin ihmisellä. Ford Touring vm 1926 viettää huolella ja ammattitaidolla entisöidyssä formussa uuden elämänsä päiviä mäntyharjulaisen konealan yrityksen Weiston tehdashallissa.

Kurkijokelainen rovasti Gustaf Arokallio, entinen Pettersson hankki itselleen ja perheelleen uutena auton, Ford Touringin. Alkuperäisessä moottorissa olleen valmistusnumeron perusteella jäljet johtavat USA:n Fordin tehtaille huhtikuuhun 1926. Kurkijokelaiset nimittivät rovastinsa autoa "Viiksihoppaksi" muhkeaviiksisen Arokallion mukaan.

▲ Luodinreikä lokasuojissa ja ovissa sekä sivupellissä.

▼ Entisöijä Orvo Luukkainen testaamassa sytytyslaitteita.

Rovasti Arokalliolla oli kasvatipoika, Martti Rasi. Martti Rasi perusti sittemmin yrityksen nimeltä "Lopotin vesitehdas". Hän muutatti Fordin viidelle hengelle tarkoitetusta henkilöautosta avolavaiseksi pakettiautoksi 1930-luvulla. Näin Ford palveli limunaatitehtaan kuljetusautona. Kurkijoella ja ympäristössä.

Sotien jälkeen limutehtailija Rasin poika Yrjö Rasi sai auton omistukseensa. Ford Touring löytyi yllättäen vanhasta ladosta, joka piti purkaa uuden Kouvolan-Lahti moottoritien alta. Nykyinen auton omistaja Aili Rasi, edesmenneen Yrjö Rasin vaimo, päätti korjauttaa automobiiliin alkuperäiseen arvoiseensa kuntoon.

Siinäpä vasta ongelma. Oli vaikea löytää korvattavia osia, oli vaikea löytää ammattitaitoinen entisöijä. Veiston, sahateollisuuslaitteita valmistavan yrityksen korjaamopäällikkö Orvo Luukkainen otti yhden miehen taloilla työn tehdäkseen. Hän oli juuri jäänyt päivätyöstään eläkkeelle ja erinomaisen innostunut saamastaan tehtävästä. "Olen aina ollut kiinnostunut vanho-

jen autojen entisöinnistä ja näpäämisestä. Otin Ford Touringin kunnostuksen haasteena, kun epäilijöitä työn onnistumisesta on riittänyt", toteaa Luukkainen nauraen. Eikä ihme, kun katselee valokuva-albumiin koottuja kuvia. Konehallin pöydällä ja laatikoissa lattialla on Ford Touring kymmeninä pieninä ja suurina osina (kuva). Tällöin elettiin vuotta 2000.

Luukkaisen mukaan Fordin vaihteistoratkaisut ovat antaneet nykyiselle automaattivaihteistolle periaateratkaisut. Vaihteet menevät päälle kolmen polkimen, käsijarrun ja käsikaasun yhteistyöllä.

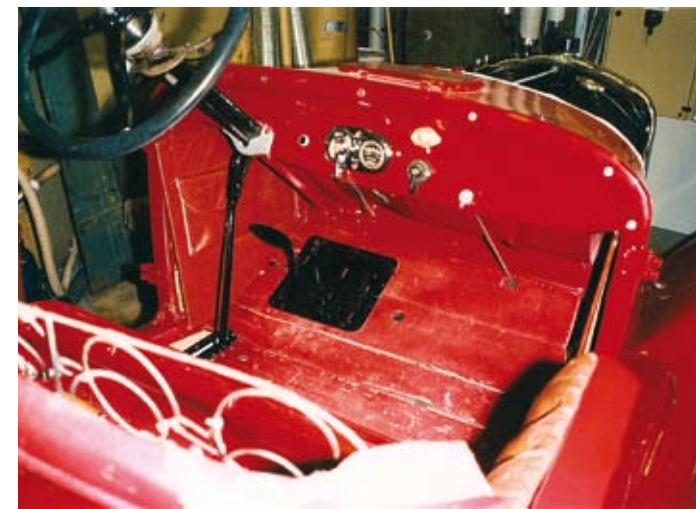
"Ei ole helppo hallittava", mainitsee Luukkainen. Ratin alla on kaksi viikseä, josta lempinimet "Viiksihoppa" ja "Viiksi Ford". Oikea viiksi on käsikaasu, vasemmalla säädetään sytytystä (kuva).

Fordin sisustus oli aloitettava alusta. Alkuperäiset istuimet olivat lahot, seslonkijouset kuoleluneet ja ruosteessa. Hirvennahalla päällystetyt penkkien pehmusteet tehtiin alkuperäisten piirustusten ja

leikkuukaavojen mukaan. Amerikasta saatiin täydelliset ohjeet ja kaavat.

Ford Touringista oli muutettaessa henkilövaunusta limunaatitehtaan kuljetusautoksi poistettu takaosan peltejä. Niitä etsittiin ympäri Suomea. Luukkainen sai vinkin, että vanhan Ford Touringin korin osia voisi löytyä Kempeleeltä. Luukkainen innolla matkaan, pitkö huhu paikkansa. Sieltä löytyikin ruosteisia korin takaosia. Raatteen tien taistelujen aikana 1939-40 samanmallinen henkilövaunu kuljetti naapurin upseereita heidän puolellaan sotatoimialueella. Fordit ilmestyivät 1900-luvun alussa Venäjällekin. Luodinjäljistä saattoi päätellä, että autoa oli tulitettu molemmilta puolilta. Auto joutui Suomeen sotasaaliina.

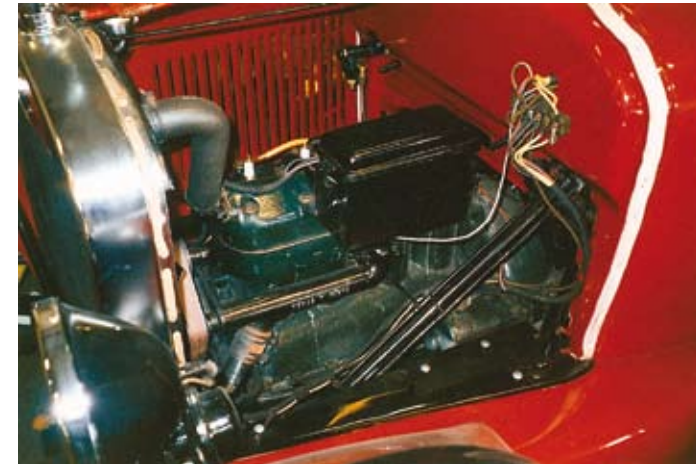
Orvo Luukkainen toteaa, ettei tässä ole työtunteja laskettu eikä laskutettu." Otin työn vastaan harrastuksestani ja rakkaudestani autoihin ja koneisiin. Halusin näyttää, että ihminen pystyy melkein mihin vain. Ihminen on kehittänyt Ford Touringin, ihminen pystyy myös korjaa-

▲ Työ edistyy vähän kerrallaan, takaosan sovitus meneillään.

▲ Ruosteen syömät peltiosat hitsattu uudesta pellistä.

maan sen".

Romuläjästä entisöijä joutuu osia etsimään, jalostamaan, hioimaan, paikkaamaan, hitsaamaan ja maalaamaan moneen kertaan. Näin auto säilyttää alkuperänsä ja voidaan katsastaa ns museoautona. Hyväksymisen perusteet ovat tiukat, erikoistuneet museointikatsastajat valvovat sitä.

Näihin Fordin T-malleihin kuuluva Touring on avoauto. Sateen sattuessa kuomu nostetaan matkustajien suojaksi. Kuomu kiinnitetään tuulilasin kehyksen pystytankoihin. "Viiksi Fordin" kuomu saatetaan kuntoon kevättälvella Amerikasta saatujen ohjeiden mukaan, kuten muutkin uudet korvatut osat.

Orvo Luukkainen kokeili ajoa "Viiksi Fordilla" jo ennen vappua 2001, kun työ oli muutoin vielä pahasti alkutekijöissään. Nyt se ilmestyy silloin tällöin ihmisten ihailtavaksi. Kurkijoen pitäjänjuhille Loimaalle Ford pöllähti kesällä 2003 Hirvihovin saliin kyydissään näytelmän rovasti ja vallesmanni, jotka oikeasti Kurkijoella tällä autolla ajaen ilmoittivat karjalaisille, että kahden tunnin kuluttua kylä on oltava tyhjä. Evakkomatka alkaa. Venäläiset valtaavat kylän. Mäntyharjun markkinaväen ihmeteltäväksi se ajoi vuonna 2006 (kuva) ensimmäisenä maanantaina juhannuksen jälkeen.

Orvo Luukkaisen entisöintityö Ford Touring 1926 parissa on herättänyt huomiota myös ulkomailla.

Englannin The Royal Automobile Club eli Kuninkaallinen Autobiiliiklubi on ilmoittanut haluavansa "Viiksi Fordin" ihailtavaksi Englantiin. Orvo Luukkaiselle on suotu kunnia saada kutsu ensimmäiseksi ulkomaalaiseksi kunniajäseneksi klubiin entistäjän ansioistaan. Mainittakoon vielä, että The Royal Automobile Club auttoi Luukkaista varaosien etsimisessä Yhdysvaltoja myöten.

Ford Touring 1926 teknisiä tietoja:

Moottori 20-hevosvoimainen, nelisynterinen, tilavuus 2,9 l. Huippukierrosnopeus 1 500/min. Virtalaitteet: 6V. Takapyörissä mekaaniset jarrut, etupyörissä ei.

PIVO 2 KÄÄNTÄÄ PÄÄT

Nissan esitteli Tokio Motor Showssa Japanissa edistykseisen sähkökonseptiautonsa Pivo 2:n, jonka matkustamo kääntyy 360 astetta. Autossa on edistykseinen interaktiivinen järjestelmä, joka luo luottamusta kuljettajan ja auton välille ja näin pyrkii lisäämään ajoturvallisuutta ja -nautintoa.

Pivo 2 perustuu vuonna 2005 esitellyn Pivo 1:een, joka sai lähes kulttimaista suosiota ainutlaatuisella 360 astetta kääntyvällä ohjaamollaan. Kaupunkiliikkuamiseen suunnatun ympäristöystävällisen ajoneuvon voimanlähteenä toimivat litiumioniakut. Edeltäjänsä tavoin Pivo 2 -mallissa on kolmen hengen pyörivä matkustamo; näin autoa ei tarvitse peruuttaa. Matkustamossa hyödynnetään ns. by-wire -teknologiaa, jossa perinteiset mekaaniset ohjaus-, jarru- ja voimansiirtojärjestelmien yhteydet on korvattu sähköisillä, sekä Metamo-järjestelmää, joka sallii auton suunnan joustavan muutoksen mihin tahansa suuntaan. Pivo 2 on myös varustettu useilla Nissanin Safety Shield -konseptiin perustuvilla turvajärjestelmillä, kuten katvealueiden tarkkailujärjestelmällä (AVM) ja etäisyydenhallintajärjestelmällä (DCAS).

Pivo 2:ssa on ainutlaatuinen interaktiivinen robottiapu (Robotic Agent, RA). Nissanin tekemän tutkimuksen mukaan kuljettajat, joiden mieliala on korkealla, joutuvat onnettomuuksiin epätoimennäköisemmin kuin henkilöt, joiden mieliala on matalalla. Nissan uskoo, että se voi vaikuttaa kuljettajan mielialaan erityisellä robottiapulla. Robottiapu tekee kuljettajan mielialasta päätelmiä keskustelemalla ja kuuntelemalla sekä erityisen kasvojen tarkkailuteknologian avulla. Teke-

miensä päätelmien perusteella robottiapu pyrkii piristämään tai tyyntyttämään kuljettajan tilanteen mukaan.

Pivo 2:n suuritehoiset, ohuen kiekon muotoiset moottorit sijaitsevat pyörissä. Jokaiseen moottoriin on integroitu taa-juusmuuttajat sekä Nissanin kompakti litiumioniakku, joka syöttää sähköä moottorille. Pyöriä voidaan ohjata myös muista riippumattomasti. Lisäksi autoa voidaan tarvittaessa ajaa sivusuunnassa.

GILLETTE POWER STEALTH ON HUOMAAMATTOMAN MIELIYTTÄVÄ

Fusionin menestystarinaa seuraten Gillette on jälleen kehittänyt uutuuden – Fusion Power Stealthin. Se on paristikäyttöinen parranajolaite, joka hyödyntää Gilletten läpimurto-tekniikkaa. Hellävaraiset mikrokykykset takaavat miellyttävän parranajokokemuksen.

Viisi äärimmäisen ohutta terää on sijoitettu noin kolmanneksen lähemmäksi toisiaan kuin Gillette MACH3:ssa. Tämä varmistaa, että Fusion Power -tekniikan tuoma parranajovoima levittäytyy koko teräalueelle ja kitka vähenee. Terien kehittynyt teknologia ja sileä reunapinnoite auttavat miehiä saavuttamaan täydellisen mukavan olon. Lisäksi Stealth ulottuu myös vaikeisiin paikkoihin, sillä siinä on myös erillinen parranrajausterä. Se on sijoitettu muiden terien taakse, ja soveltuu erinomaisesti esimerkiksi pulisongeille, parranajoon nenän alta ja parran muotoiluun.

Gillette Fusion Power Stealth ei ainoastaan auta tuntemaan oloaan hyväksi vaan se on

myös tuotteena hyvännäköinen. Stealth on suunniteltu erityisesti miehelle, joka ei tingi ulkonäöstään tai siihen liittyvistä tuotteista. Muotoilu on virtaviivaista. Mustassa varressa on kuparisia ja hopeisia yksityiskohtia. Napin painallus tuottaa laitteeseen mikrokykyä. Siinä on paristonvaihdon indikaattorivalo ja automaattinen virrankatkaisin.

– Fusion on ollut Gilletten menestynein lanseeraus. Tavoitteenamme on aina ollut tuoda markkinoille parranajon uusia ideoita. Nyt esittelemme uudet värit yhdistetyt Fusion Powerin edistykseiseen teknologiaan, sanoo Kalle Järvinen, P&G:n Gillette Brand Manager Pohjoismaissa.

Gillette Fusion Power Stealthin ohjehinta on 16,90 euroa, joka sisältää yhden Duracell AAA-pariston.

UUSI KNÄCKIS HOKUTTELEE MERISUOLALLA

Wasabrödin Knäckis-gourmetkeksit saivat joukkoonsa uuden maun. Uuden Knäckis Merisuolan pintaa maustavat pienet merisuolakiteet, jotka tuovat keksin rapeaan makuun uudenlaista pirteyttä.

Ensimmäiset Knäckikset lanseerattiin Suomessa kaksi vuotta sitten. Näkkileivän terveellisyyttä ja gourmet-pöytään sopivia makuja ja muotoja yhdistävät keksit ovat löytäneet hyvin tiensä suomalaisten juustotarjottimille, cocktailpöytiin ja välipaloiksi.

– Knäckis on loistava tapa tuoda kattaukseen pientä ekstrapa: tapaksien pohjaksi, välipalaksi tai sellaisenaan naposteltavaksi sopivissa kekseissä rapeus ja herkullinen maku yhdistyvät ter-

veellisiin kuituihin. Myös keksin erilainen ulkonäkö houkuttelee näyttävään esillepanoon, Wasabrödin myynti- ja markkinointikoordinaattori Katja Sundell kertoo.

Uutuuden myötä Knäckis-sarjassa on kaikkiaan neljä erilaista makua: Oliivi, Seesami, French Herbs ja Merisuola. Knäckis Merisuola on terveysominaisuuksiltaan sarjan kärkeä: 10 prosentin kuitumäärä ja vain 6 prosentin rasvapitoisuus tekevät herkusta houkuttelevan myös terveystietoisille kuluttajille.

RENAULTIN ENSIMMÄINEN KATUMAASTURI

Renault esittelee maaliskuun alussa Geneven autonäyttelyssä ensimmäisen katumaasturinsa. Monikäyttöiseksi suunniteltu Koleos tarjoaa saman varman ajettavuuden kaupungissa ja sen ulkopuolella, maantiellä, moottoritiellä ja huonokuntoisilla pikkuteillä - myös tiellä taipailla. Renaultin suunnittelema, Nissanin kehittämä ja Renault Samsung Motors' -tehtaalla Koreassa valmistettava Koleos on Renault-Nissan Alliance -yhteistyökumppanien yhteistyön hedelmä.

Koleos on Renaultin ensimmäinen nelivetoinen katumaasturi. Se on auto, jossa yhdistyvät neliveto, henkilöauton dynaamiset linjat ja tila-auton matkustamon avaruus. Istuimet ja alusta luovat ajomukavuutta ja kuljettajalla on matalan kojelaudan ansiosta erinomainen näköala eteenpäin. Auton takaluukku aukeaa kahdessa osassa, yläosa ylös ja alaosa vaakasuoraan alas. Näin suuren tavaratilan lastaaminen on helppoa ja vaivatonta.

Renault Koleos on suunniteltu yhtä hyvin kuljettajan kuin matkustajien tarpeita silmällä pitäen. Se on 4,52 metrin pituinen ja leveys on 1,85 metriä. Mitat tarjoavat suuret sisätilat, ja samalla kompaktit ulkomitat tekevät sekä kaupunkiajosta että maas-

tossa liikkumisen helpoksi.

Renault Koleos on saatavissa diesel- tai bensiinikäyttöisenä. Uusimman sukupolven 2.0 dCi Euro 4 -dieselmoottorissa on kaksi tehovaihtoehtoa; 110 kW (150 hv) tai 127 kW (175 hv).

Vaihteistoina on Koleokseen saatavissa versiosta riippuen joko kuusivaihteinen manuaalinen tai kuusivaihteinen automaattivaihteisto.

Renault Koleos esitellään Suomessa syksyllä 2008.

14.2 MEGAPIKSELIÄ

Sony'n α-digijärkkäreiden perhe kasvaa kahdella uudella mallilla, joissa on Live View -LCD-näyttö. Se mahdollistaa kuvan sommittelun kuten digipokkareissa on totuttu tekemään, tarvitsematta aina katsoa optisen etsimen läpi.

α350-mallissa on uudentyyppinen 14,2 megapikselin CCD-kenno, joka vastaa kooltaan APS-C-filmiruutua. α300-mallissa kennon resoluutio on 10,2 megapikseliä, muilta osin kahden uutuuskameran ominaisuudet ovat lähes samat. Sony'n α-mallistossa uutuuskamerat sijoittuvat luontevasti α200-perusmallin ja puoliammatillisille suunnatun α700-mallin väliin. Objektiivivalikoimassa on nyt 24 yhteensopivaa uutta linssiä, ja myös lisätarvikkeiden valikoima on laajentunut entisestään.

α350 ja α300 ovat maailman ensimmäisiä digitaalisia järjestelmäkameroita, joissa on Sony'n kehittämä Quick AF Live View -teknologia. Ainutlaatuinen järjestelmä yhdistää tarkkapiirtoisen LCD-etsinkuvan viiveet-

tömästi toimivaan TTL-tarkennusautomaatiikkaan, minkä tuloksena käyttäjä voi hyödyntää LCD-etsinkuvaa jatkuvassakin automaattitarkennuksessa.

Suurin herkkyys on ISO 3200, joten kameroilla voi kuvata käsi-varalta hyvin vähäisessä valossa ilman salamaa. Erityinen High ISO -kohinanvaimennus auttaa säilyttämään hyvän kuvanlaadun ääritilanteissa. Suuren herkkyyden lisäksi kuvaajan apuna on kameran runkoon rakennettu Super SteadyShot™ -kuvanvakain, joka toimii kaikilla kameran sopivilla objektiiveilla. Uusi ohjausalgoritmi nostaa vakaimen tehoalueen 2.5 – 3.5 portaaseen.

MITSUBISHILTA DIESELMOOTTORINEN URHEILUAUTO

Mitsubishi toi Detroitin Autonäyttelyssä parrasvaloihin uuden suuntauksen mukaisen urheiluauton konseptiversion. MITSUBISHI Concept-RA -nimellä kulkeva katseenvangitsija on vähäpäästöinen, kevyt ja nopea urheiluauto.

Uuden konseptiauton dynaaminen S-AWC-nelivetojärjestelmä ja automatisoitu Twin Clutch SST -suorakytkentävaihteisto ovat tuttuja Euroopassa kuluvan vuoden syksyllä markkinoille saatettavasta seuraavan sukupolven Lancer Evolutionista. Concept RA:n voimanlähteenä on uusi polttoainetaloudellinen ja vähäpäästöinen, nelisynterinen ja 16-venttiilinen 2,2 litran Clean Diesel-moottori. Elektronisesti ohjattu MIVEC-järjestelmä muuttaa imuventtiilien ajoitusta moottorin käyntinopeuden ja kuormituksen mukaan, pietsosähköisiä ruiskutuslaitteita hyödyntävä yhteispainesuoraruiskutus mahdollistaa pienemmän puristus-

suhteen ja muuttuvageometrisen ja muuttuvageometrisen VD/VG-turboahdin takaa aina optimaalisen ahtopaineen säädön. Näiden ominaisuuksien ansiosta

moottori tuottaa tehoa 204 hv ja vääntöä 420 Nm.

Kytinten ja hallintalaitteiden sijoittelu kojelaudassa on optimoitu ja mittareita on mahdollisimman vähän. Tämä rentouttaa kuljettajaa ja mahdollistaa keskittymisen pelkkään ajamiseen. Sisätiloissa on hyödynnetty runsaasti korkealaatuisia luonnontuotteita, jotka luovat harmoniaa ja mielenrauhaa.

MITSUBISHI Concept-RA on valmistettu käyttäen uudenlaisia koriteknikoita. Prototyypistä saavutetaan kori, jonka törmäyskestävyys on parempi ja paino alhaisempi uudenlaisen, puristetusta ja paineistetusta alumiinista valmistetun Space frame -tyyppisen korirakenteen ansiosta. Myös konepelti, loka-suojat ja ulkopaneelit ovat iskunkestäviä ja helposti kierätettäviä muovimateriaalin ansiosta.

ATV - MAASTOAJONEUVOJEN SUOSIO ENNÄTYSTASOLLA

Maailman kokonaistuotanto on jo noin 1 400 000 kpl ja trendi on yhä kasvava. On selvää, että ATV:t ovat ottaneet erittäin voimakkaan otteen sekä hyötykäytössä että vapaa-ajan vietyssä. Niitä ei myydä ainoastaan huviajeluun, vaan pääosin monenlaisiin työtehtäviin ja lisävarusteet ovat erittäin suosittuja. Varsinkin Suomessa ATV -maastoajoneuvot myydään useasti huoltotöihin maataloille, mökeille ja metsätiloille. Kysynnän kasvu on lisääntynyt voimakkaasti vuoden syksyllä markkinoille saatettavasta seuraavan sukupolven Lancer Evolutionista. Concept RA:n voimanlähteenä on uusi polttoainetaloudellinen ja vähäpäästöinen, nelisynterinen ja 16-venttiilinen 2,2 litran Clean Diesel-moottori. Elektronisesti ohjattu MIVEC-järjestelmä muuttaa imuventtiilien ajoitusta moottorin käyntinopeuden ja kuormituksen mukaan, pietsosähköisiä ruiskutuslaitteita hyödyntävä yhteispainesuoraruiskutus mahdollistaa pienemmän puristus-

suhteen ja muuttuvageometrisen ja muuttuvageometrisen VD/VG-turboahdin takaa aina optimaalisen ahtopaineen säädön. Näiden ominaisuuksien ansiosta

seen ovat myös maastokelpoisia.

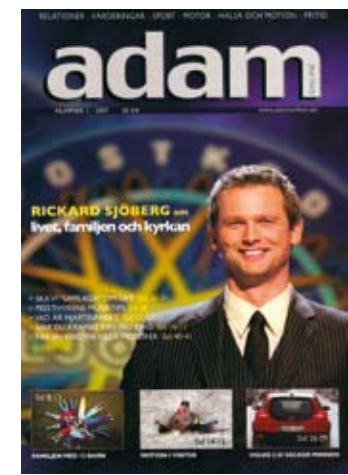
Uutena ryhmänä Suomessa Polaris markkinoi myös traktorirekisteröityjä malleja. Nämä traktorimönkijät ovat tarkoitettu pääosin hyötykäyttöön, mutta ne sopivat mainiosti myös tilapäiseen tieajoon. Eli maatilallisen ja mökkiläisen kauppareissut sujuvat sillä ilman että lakia rikotaan. Traktorimönkijöiden etuna ovat myös edullisemmat vakuutukset ja ammattikäytössä verovähennysmahdollisuus. Ajamiseen riittää T-ajokortti, jonka voi hankkia jo 15 vuoden ikäisenä.

MIESTENLEHTI-RINTAMALLA TAPAHTUU

Yhdysvaltojen johtava kristillinen miestenlehti, New Man ilmestyi viime vuoden lopulla viimeisen kerran painatusmuodossa. Tästä eteenpäin lehteä on mahdollista lukea ainoastaan netin välityksellä.

Vuoden 2006 keväästä ilmestynyt ruotsalainen Adam on toistaiseksi lopettanut ilmestymisensä. Vaikka lehti saavuttiinkin positiivisen vastaanoton lukijoiden parissa, ei tarvittavaa ilmoituskantaa saatu luotua.

Tänne on haudattu suuret määrät ammuttuja ihmisiä, myös inkeriläisiä

Levashovon muistokalmisto

Aarno Vanhatalo

Virallisen tiedon mukaan Levashovon joukkohautaan on seitsemäntoista vuoden aikana, vuosina 1937-1954, kuopattu 46 771 ihmistä. Mutta epävirallisten tietojen mukaan uhrien määrä olisi jopa kaksinkertainen. Pieneltä alueelta suomenkieliseltä Inkerinmaalta heitä olisi 1 300. Kaikkiaan suomalaisia nimiä löytyy 3 000. Ja näitä hautoja löytyy useita satoja ympäri Neuvostoliittoa.

Stalinin ihanneyhteiskunta vaati kymmenien miljoonien ihmismäärän. Sen piti olla luokaton yhteiskunta, mikä vaati sopimattomien aineiden raivaamisen kylmästi pois sairaiden aivojen idean toteuttamiseksi. Puhdistus eli tappaminen ei säästänyt mitään yhteiskunnan kerrosta, ei Stalinin päälliköitä eikä läheisiä, ei ketään. Eikä riittänyt pelkkä tappaminen, uhreja kidutettiin mitä hirvittämällä menetelmillä. Se oli karmeaa hinta tulevalle maanpäälliselle paratiisille. Ja niin turha. Se oli sairaiden aivojen idea.

Lainaan tähän inkeriläisten VIESTI-lehden julkaiseman Ella Ojalan muistelon:

► Norjalaiset kiinnittämässä orjantappuraa surmattujen kansalaistensa muistomerkkiin Levashovossa.

▲ Uuden inkeriläisten muistomerkin Levashovon hautausmaalle on suunnitellut arkkitehti Roman Svirski. "Olemme antaneet tällä monumentilla muodon ihmiskunnan tuskanhuudolle. Olemme pystyttäneet huutomerkin ihmisyyden puolesta. Kirkkona ja kristittyinä emme hyväksy sitä, että ihmisiä pidetään pelkästään raaka-aineena, olkoon haavekuva paremmasta yh teiskunnasta kuinka hieno tahansa", puhui emerituspiispa Leino Hassinen muistomerkin paljastustilaisuudessa 22.10.2004.

LEVASHOVA / LEVÄSUO

Upotettu on Levashovon suohon tuhansien viattomien ihmisten ruumiit. Suistunut on monta linnaa nevaan, vajonnut ammoin suohon asukkaineen. Venäläiset kulkevat vain Pietarin katuja ja kiittävät Pietari Suurta, joka avasi

heille ikkunan Eurooppaan. He katselevat Nevan virtaa, joka soluu läpi Pietarin, ja sanovat NEBA; NEBA eivätkä ymmärrä mitä se tarkoittaa? Uusi sukupolvi ei ole nähnyt öisin ammuttujen punaista verivirtaa, joka virtasi Suojokeen - Nevaan.

Eivät ole nähneet gruzovikeja, lastattuja täyteen yön pimeydessä vankiloissa ammuttujen elottomia ruumiita kuin halkoja, jotka tuotiin Levashovoon suohon haudattavaksi salaa.

Nyt tämä entinen suomaa, joka kätke tuhansien viattomien

luut, on mustaa multaa, kesällä vihreä lehto: heidän ansiostaan, jotka kätettiin suohon, muistomerkkejä täynnä.

Jälleen yksi muistomerkki todistaa sen kipeästi meille suomalaisille, missä ovat juuremme.

Nevajoki - Suojoki - Neva (venäjäksi NEBA)

Keskellä Inkeriä (Izshorkoi zemli)

Grusovikeja - kuorma-auton römisköjä

Otan tähän vielä toisenkin lainauksen INKERILÄISTEN VIESTI-lehdestä. Sen on kirjoittanut lehden päätoimittaja, Suomen Inkeriliiton puheenjohtaja Toivo Iho:

Levashovoa ajatellen

Inkeriläisten onnen aika, mikä alkoi maaorjuuden loputtua Venäjällä vuonna 1862, kesti vain 55 vuotta. Vuoden 1917 kommunistinen vallankumous loi perustan 30-luvun kollektivisoinnille. Tuolloin alkoivat myös laajamittaiset karkotukset ja Stalinin ihmisvainot, joiden eräs muistomerkki Levashovo on. Sinne on haudattu suuret määrät ammuttuja ihmisiä, myös inkeriläisiä.

Toisen maailmansodan aikana huomattava määrä inkerinsuomalaisia eli muutaman vuoden Suomessa. Ne, jotka pakotettiin palaamaan, eivät lupauksista huolimatta päässeet kotiin Inkeriin, vaan heidät viskeltiin kuin roskat eri puolille Neuvostoliittoa. Tämä teki lopun Inkeristä, Inkerinmaasta. Entisillä inkeriläisillä tuolla alueella ei ole mitään arikoisoikeuksia - maita ei ole saatu takaisin."

Tekikö Suomi väärin?

Suomi taisteli henkensä ja vapautensa puolesta. Ja oli murtumaisillaan. Oltiin jo Levashovon kuopan partaalla. Oli tehtävä tuskaisen sodan tuskainen rauha, missä tänne turvaan päässeiden inkeriläisetkin uhraaminen piti hyväksyä.

Kansainvälinen pakolaissopimus oli solmittu sotien jälkeen vuonna 1951. Suomi hyväksyi sopimuksen vuonna 1968. Näin Suomi rikkoi sopimusta ennen sen solmimista.

▲ Stalinin uhrien muistomerkki Levashovon hautausmaan portilla. Mitä on tapahtunut tapahtunut, kun tällainen paikka on syntynyt? Mitä on tapahtunut siinä yhteiskunnassa, joka sai aikaan näin järkyttävää jälkeä?

Mutta jo paljon aikaisemmin, itsenäisyystaisteluiden jälkeen 1920-luvulla, inkerinsuomalaiset olivat saaneet Suomessa erinomaisen vastaanoton ja kohtelun. Se olisi kestänyt ankarankin kansainvälisen kohtelun. Silloin

inkeriläiset olivat paenneet Venäjän vallankumouksen jaloista, he eivät olleet silloinkaan tulvan "vasemmistouskannon" suosiossa. Turvapaikan he saivat Suomesta, mistä olivat aikanaan useistakin syistä joutuneet lähte-

▲ Useat valtiot ovat pystyttäneet muistomerkin Levashovon kalmistoon Stalinin vainoissa henkensä menettäneiden kansalaisten muistolle.

▲ Inkeriläisten uuden muistomerkin varainkeräyksen panivat alulle Suomessa toimiva Inkeriläisten Sivistysseuratiö ja Inkerin Liitto. Sitä ovat tuntuvin tukeneet Opetusministeriö ja Ev.lut. kirkon kirkkohallitus. Luonnollisesti lukuisat inkeriläiset Venäjällä, Virossa, Suomessa ja Ruotsissa ovat tahtoneet muistaa surmattuja omaisiaan. Inkerin Ev.lut. kirkko ja Venäjällä toimiva Inkerin Liitto ovat toteuttaneet hankkeen.

mään - suomalaisina.

Presidentti Mauno Koiviston ratkaisut Karjalan palautusasiassa ovat herättäneet kummastusta, jopa syytelyä. Mutta osoittiko Koivisto inkeriläisten paluumuuttokutsussa sittenkin jonkinlaista rauhansopimuksen väärän menettelyn korjaamista tai lähimmäisen rakkautta? Niin tai näin, mutta itse pidän ratkaisua sovitteluna inkeriläisille.

Onko nyt anteeksipyyntöä?

Juutalaiset ovat saaneet korvauksia heitä vastaan tehdyistä käsittelemättömistä rikoksista toisen maailmansodan aikana. Moni meistä muistaa, miten liittokansleri Willy Brandt polvistui Puolassa valtiovierailullaan vuonna 1970 natsien hävittämän Varsovan juutalaisgheton muistomerkillä. Brandt kertoi tuolloin 'mitä ihminen tekee, kun häneltä puuttuvat sanat'. Vaimolleen hän selitti elettään: "jotain oli tehtävä!" USA on hoksanut suorittamaan korvauksia mantereen alkuperäiskansoille intiaaneille näiltä otetuista maa-alueista. Mutta on Suomessakin vastaava korvauskäsittely meneillään, kun saamelaiset ovat ryhtyneet esittämään vaatimuksia pohjoisimman Lapin maiden hallinnasta. Miten he tulevat asiassaan menestymään?

Pääministeri Esko Aho myönsi suoraan, että sodanaikainen Suomi ei kyennyt pitämään sitoumuksiaan joutuessaan myöntymään siihen, että inkerinsuomalaiset palautetaan Neuvostoliittoon ilman, että heidän kohtelustaan rajan takana saadaan mitään takeita.

Esko Ahon puhe ja Mauno Koiviston paluumuuttokutsu osoittavat, että virallinen Suomi on sotavuosina täällä käyneiden inkerinsuomalaisten kohdalla tunnustanut tosiasiat.

"Entä kohtelu, jota inkerinsuomalaiset ovat muuten saaneet osakseen? Heillä on takanaan valtaisa määrä kärsimyksiä, mutta ei valitettavasti sellaista kansainvälistä painoarvoa, mikä voisi motivoida mitään tahoja Suomessa Willy Brandtin Puolassa esittämän anteeksipyyntöä kaltaisiin tekoihin."

POHJOISMAISTA RITARIVIIHDETTÄ

Keskiaikaan sijoittuvassa Tempeliritari Arnin ja luostariin suljetun Cecilian koskettavassa rakkaustarinassa viitataan tuon ajan todellisiin henkilöihin ja tapahtumiin ja seurataan tempeliritari Arn Magnussonin elämää.

Arnin tarina on eepinen sankarikertomus sodasta ja juonittelusta, ystävydestä ja petoksesta, sekä kaiken yläpuolella olevasta rakkaudesta. Valkokankaalle marssitetaan tarumainen kaval-kadi urheita ritareita ja kavalia kuninkaita.

Arn putoaa pikkupoikana puutornista, ja äiti lupaa antaa poikansa Jumalan käyttöön, jos Jumala pelastaa Arnin hengen. Luostarissa kasvatuksensa saaneen Arnin rakkaus Ceciliaan jää hengellisten ja maallisten voimien taistelun jalkoihin. Cecilia teljetään nunnaluostariin ja Arn lähetetään tempeliritariksi Pyhään Maahan keskelle kristittyjen ja muslimien sotaa.

Yhtymäkohtia voi löytää myös nykyiseen poliittiseen tilanteeseen, jossa helposti tulkitaan kaikki muslimit terroristeiksi. Toisaalta elokuvassa todetaan, että tempeliritarit ovat sekä Jumalan siunaamia sotureita että paholaisia. Eli jokaisella kolikolla on kaksi puolta.

Jan Guilloun ristiretkitriilogiaan; Tie Jerusalemiin, Tempeliherra ja Pohjoinen valtakunta perustuvasta materiaalista on kuvattu kaksi elokuvaa, joista ensimmäinen Arn – Tempeliritari on 25 miljoonan euron budjetillaan Pohjoismaiden elokuvahistorian mittavin suurtuotanto.

Toinen osa, Arn – Riket vid vägens slut saa ensi-iltansa Ruotsissa ensi syksynä.

Materiaalista leikataan myös tiivistetty versio kansainväliseen levitykseen sekä neliosainen televisiosarja.

Elokuvan tekijätiimissä on ollut mukana myös useita suomalaisia. Juonifilmin Jarkko Hent-

la (mm. FC Venus, Aavan meren tällä puolen ja Raja 1918) on elokuvan suomalainen yhteistuottaja, ja suomalaista osaamista on mukana myös kameran takana. Musiikin elokuvaan on säveltänyt Tuomas Kantelinen (mm. Äideistä parhain, Röllin sydän, Suden vuosi, Näkymätön Elina ja Mongol, Kazakstanin ehdokas tämänvuotisen ulkomaisen Oscar®-palkinnon saajaksi). Elokuvan julmana kuninkaana Karl Sverkerssonina nähdään suomalaisnäyttelijä Svante Martin. Stuntkoordinaattori Kimmo Rajala puolestaan palkittiin Guldbagge-gaalassa luovasta panoksestaan elokuvissa Arn – Tempeliritari ja Solstorm.

Täytyy myöntää, että ellei elokuvassa puhuttaisi englannin ja ranskan lisäksi ruotsia, ei sitä uskoi pohjoismaiseksi teokseksi, sen verran hyvin on Hollywood-oppia otettu mm. Kingdom of Heaven -elokuvasta. Varsinkin Marokossa kuvatuissa Pyhä Maa-kohtauksissa on vauhtia ja meininkiä kuin parhaissa Amerikan herkuissa.

Kimmo Janas

ARN – TEMPELIRITARI

Käsikirjoitus: Hans Gunnarsson
Ohjaaja: Peter Flinth
Pääosissa: Joakim Nätterqvist (Arn), Sofia Helin (Cecilia Algotdotter), Stellan Skarsgård (Birger Brosa), Magnus Folkesson (Michael Nyqvist), Sigrid (Mirja Turestedt), Eskil Magnusson (Morgan Alling), Magnus Månköld (Martin Wallström)

SUOLENPÄTKIÄ ILMASSA

Kolmen Rambo-elokuvan sarja saa jatkoa uudessa elokuvassa Rambo (alkuperäiseltä nimeltään John Rambo), jonka tapahtumat käynnistyvät 20 vuotta sarjan viimeisimmän osan jälkeen.

Rambon roolissa 1980-luvun popkulttuuri-ikoniksi noussut Sylvester Stallone (s. 1946) on ollut itse avaintekijänä uuden Rambo-elokuvan tuotannossa. Syltty vastaa niin elokuvan pääosasta, käsikirjoituksesta kuin ohjauksestaakin.

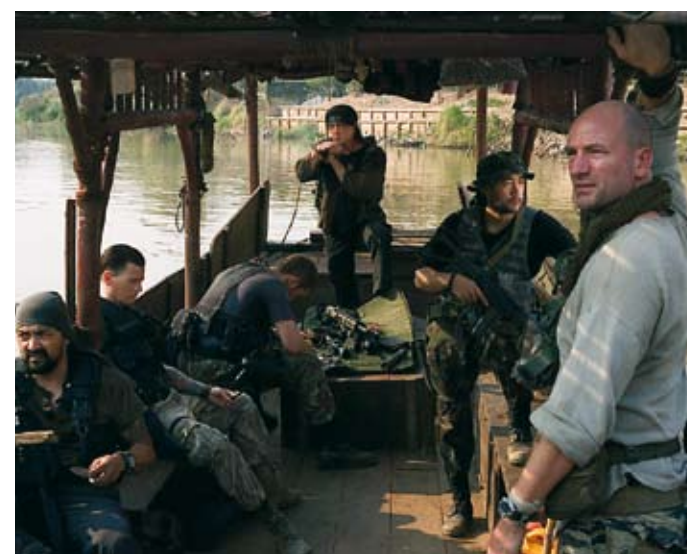
Elokuvan juoni on sama kuin kahdessa edellisessäkin osassa eli Rambo hakee vihollisen linjojen takaa turvaan ryhmän amerikkalaisia. Mikä mielenkiintoisinta, Vietnamin ja Afganistanin jälkeen nyt ei lähdetäkään Irakiin vaan Myanmariin. Tämä on Stallonen oma kannanotto jo 60 vuotta Burmassa tapahtuneisiin ihmisoikeusloukkauksiin.

Elokuvassa John Rambo on vetäytynyt viettämään eläkepäiviään Pohjois-Thaimaan sademetsiin jokilaivan kuljettajana ja myrkkykäärmeiden pyydystäjänä. Läheisellä Thaimaan ja Myanmarin (amerikkalaiset käyttävät maasta vielä vanhaa nimeä Burma) rajalla raivoaa maailman pisin ja kenties myös verisin sisällissota.

Taistelijauransa jo haudannut Rambo haluaa pysytellä konflik-

tista etäällä. Kun ryhmä varsin naivilla maailmankatsomuksella varustettuja kirkon avustustyöntekijöitä katoaa Burman viidakkoihin, Rambon apua kaivataan jälleen. Ja jälki on myös taattua rambolaatua... Tämä neljäs Rambo-elokuva on sarjan ehdottomasti raain (K18) – paikoitellen jopa kuvottavan raaka.

Elokuvan rakenne noudattelee hyväksi havaittua kaavaa, eli ensiksi näytetään autenttisten uutiskuvien avulla, kuinka Burman sotilasjunta harjoittaa silmitöntä julmuutta kansaa kohtaan. Kun katsoja kiehuu vihasta, voidaan aloittaa hyvällä omallatunnolla pahiksien lahtaaminen...

Tänä vuonna 62 vuotta täyttävä Syltty on kuitenkin ruumiita tehtailevana pääosan esittäjänä lähinnä sääliittävä muisto takavuosien lihaskimpusta. Ei silti, kyllä lihaksia löytyy nytkin pullistuneiden verisuonien ja pinnoitetun ihon alta, mutta niitä ei ole selvästikään hankittu treenaamalla vaan hormonipistoksina.

Kimmo Janas

RAMBO

Käsikirjoitus: Sylvester Stallone
Ohjaus: Sylvester Stallone
Pääosissa: Sylvester Stallone, Julie Benz, Matthew Marsden

ÖLJY VIE TURMIOON

Tarinan keskipisteessä on Daniel Plainview (Daniel Day-Lewis), joka omalla työllään nousee ainoaa poikaansa kasvattavasta kovaonnisesta hopeamainarista rikkaaksi öljypohataksi.

Kun Plainview saa sattumalta vinkin siitä, että erään Lännen kaupungin alla on öljyä niin, että sitä tihkuu pinnalle asti, hän lähtee ottopoikansa H.W:n (Dillon Freasier) kanssa koettamaan onneaan rähjäiseen Little Bostonin kaupunkiin.

Karussa kyläpahasessa, jossa suurin ohjelmanumero on karismaattinen saarnaaja Eli Sunday (Paul Dano), Plainview ja H.W. sitten iskevät öljysuoneen.

Mutta vaikka öljylähde tuokin heille rikkautta, mikään ei pysy entisellään, kun ristiriidat kärjistyvät ja virtaava öljy uhkaa huuhtoa mukanaan inhimilliset arvot – rakkauden, toivon, yhteisöllisyyden, uskon, kunnianhimon ja jopa isän ja pojan suhteen – ja hukuttaa ne korruption ja petoksen pyörteisiin.

Elokuva tuo esille kaksikin ongelmaista isä-poika-suhdetta; Plainview ja hänen poikansa H.W. sekä maallikkosaarnaaja Eli ja hänen maanviljelijäisensä Abel. Ensinmainitussa ongelmia aiheuttaa isä, toisessa lähinnä hurmahenkinen poika.

Öljymies Plainview on varsin sulavakäyttöksinen ja lipeväsanainen liikemies, joka vetoaa maanomistajien tunteisiin ja saa nämä luovuttamaan öljynporausoikeudet itselleen. Vastapeluriksi – ja toisaalta peiliksi – elokuvassa nousee saarnamies Eli, joka 3. Ilmestyksen seurakunnan keskellä käyttää yhtä lipevää sanansäilää.

Lähes kolmituntinen elokuva vertaileekin mielenkiintoisella tavalla uskonnon ja liike-elämän lainalaisuuksia.

"Et voi pelastua, jos hylkätät Kristuksen veren" -toteamus saa öljymiehemme pyytämään syntejään anteeksi seurakunnan

kokoukseen – vain vauhdittaakseen maakauppojaan.

There Will Be Blood on ohjaaja-käsikirjoittaja Paul Thomas Andersonin viides elokuva. Andersonin käsikirjoitus pohjautuu löyhästi Upton Sinclairin kirjoittamaan 1920-luvun klassiseen kohuromaaniniin Oil!

Elokuvan mehevästä musiikista vastaa Radioheadin kitaristi Jonny Greenwood.

Kimmo Janas

THERE WILL BE BLOOD

Ohjaus: Paul Thomas Anderson
Käsikirjoitus: Paul Thomas Anderson (perustuu Upton Sinclairin romaaniin)
Pääosissa: Daniel Day-Lewis, Paul Dano, Kevin J. O'Connor, Ciarán Hinds, Dillon Freasier

INTIAANIN ASEENTEELLA

Työaddiktilla näkökulma kapeutuu

Janne Viljamaa

Pueblointiaanit asuvat maailman katolla ja ovat Isä Auringon poikia. Heidän tehtävänä on heidän uskontonsa mukaan auttaa aurinkoa, isäänsä, kulkemaan joka päivä taivaan halki. Vaatimattomasti intiaanit uskovat, että he tekevät näin koko maailman takia. Pueblointiaaninen päällikkö korostaa heimolaisille, että kun uskonnon harjoittaminen loppuu, aurinko ei enää nouse. Maailmaan tulee ikuinen yö.

Meidän on helppo hymähdellä intiaanien uskomukselle, vaikka samantyylinen tapa harjoittaa rituaaleja on meille tuttu työelämästä. Johtaja on heimopäällikkö, joka maalaa vision siitä, mitä voi tapahtua, jos jokainen ei jatkuvasti ylitä itseään, jää ylitöihin ja myy sieluaan yritykselle. Ihminen myy työpaikalle fyysisen läsnäolonsa, mutta sielu ei ole kaupan.

Työpaikalla tulokas sosiaalilistetaan työpaikan kulttuuriin kertomalla hänelle tarinaa yrityksestä, sen historiasta ja yrityksen saavutuksista. Neuvotteluhuoneessa on toimitusjohtajien kuvat viimeisen 50 vuoden ajalta ja firman perustajan pronssinen rintakuva. Tähän myytiin uuden työntekijän on sijoitettava itsensä. Hänen on opittava näkemään itsensä arvokkaana rat-

taana yrityksen koneistossa. Kuka haluaisi olla osa arvotonta tai huonosti toimivaa konetta. Työaddiktion alku voi löytyä tästä myytistä, jonka mukaan jokainen on velvollinen myymään sielunsa firmalle.

Jokaisen täytyy olla valmis joustamaan henkilökohtaisesta elämästään ja mitoittamaan tavoitensa firman mukaan. Myytin mukaan aurinko ei enää nouse, kun joku ei anna kaikkeaan. Entä jos se sittenkin nousee. Kukaan ei ole vain uskaltanut ottaa sitä selville. Uudet postmodernit johtamisteoriast korostavat tarinoiden merkitystä. On houkuttelevaa hakeutua työpaikalle ja päästä itse luomaan menestystarinaa.

Valitettavasti kaikki työpaikan tarinat eivät ole sankaritarinoita, joissa sankari katoaa taivaanrantaan kultarahat pussissaan kaupunki pelastettuna. Väsymystarinoissa yritystä 20 vuotta palvellut saneerataan tylysti "taloudellisesti tuottamattomaksi", jotka voivat olla ihan mitä tahansa. Saneeratulla on asuntolainaa maksettavana 22 vuotta ja kaksi koululaisista haluaa harrastaa muutakin kuin nuorisotalolla notkumista. Viisikymppisen mahdollisuuden kilpailla alansa työpaikasta kolmekymppisten kanssa tuntuvat mahdottomilta. "Ihan kiva, mutta etsimme nuorta ja nälkäistä osaaajaa." Viisikymppisellä voi nälkää vielä löytyä, mutta parin vuoden aktiivinen työnhaku alistaa yritteliään.

Nöyrytystarinassa fiksu ja nuoremmat ja epäpätevämmät nousevat yrityksen herrahississä. Nämä johdon mielestä "sopivimmat" tyypit saavat epäreiluja etuja. Sopimaton ei itse voi muuttua sopivaksi vaikka miten yrittäisi. Hänelle on ajatuksia, joita ei kuunnella ja mielipiteitä, jotka ohitetaan tylysti. Jokainen teennäinen työpäivä nakertaa itsetuntoa. Jos ihmistä pidetään työpaikalla kykyjä vastaamat-

tomissa tehtävissä ja tyhmänä, työstä tulee mielettöntä. Ikään kuin vanhan sanonnan mukaan pakkoliikkeitä ja esittämistä palkan saamiseksi. Epävarmaa, ammattitaidotonta ja nuorta on helppo syyllistää. Häneltä puuttuu näkemys, mitä ollaan tekemässä, millä tavalla ja kenen tahtiin. Työvuosien karttuessa työntekijälle kertyy hiljaista tietoa, joka auttaa onnistumaan työssä. Hiljainen tieto on työn vaatimaa tietoa ja taitoa, jota on vaikea pukea sanoiksi.

Kokenut tietää, miten työt on tehtävä, mutta ei esimerkiksi osaa kertoa ja siirtää kokemuksiaan nuoremmalle työntekijälle. Hiljainen tieto kertyy vuosien kokemusten, lukuisten epäonnistumisten ja onnistumisten myötä. Kokenut tietää, mikä on lyhin matka maaliin. Kokenut voi olla vaikea johdettava, sillä hän tuntee itsensä ja työn haasteet. Hän tietää vuosien kokemuksella, mitä kannattaa tehdä ja mitä välttää. Hän voi olla heikko henkilöpalvoja, joka ihailee esimiestään vain ja ainoastaan aseman takia, jos tämän ammattitaito ei ole aseman vaatimalla tasolla.

Vakituisella työntekijällä on varaa sanoa. Hän ei yritä kätkeytyä rivistöön ja olla mahdollisimman normaali. Onnistumiset ovat itsearvosten rakensuaine. Itsearvostus on säiliö, joka antaa varmuutta. Kun ihminen saa hallita työtään, hän pystyy itse poistamaan työnsä esteet ja hidasteet ja voi mitoitaa itselleen sopivat tavoitteet.

Kun työpaikalla on jäykkä ja hierarkkinen johtamiskulttuuri, missä jokaista lupaa ja leimaa täytyy hakea johtajalta ja missä totteleminen on tärkeämpää kuin ajattelevuus, luovuus ja yritteliäisyys lamaantuvat. Pelokkaat uskovat, että aurinko sammuu, jos he ovat liian itenäisiä ja ajattelevat ääneen.

Huonosti toimivalla työpaikalla on silloin meinasin sanoa –kulttuuri, jossa kokoustilanteessa on moni asia kielen päällä, mutta rohkeus sanoa pettävä ratkaisu hetkellä. Hyvähenkisessä työpaikassa jokaisella on lupa olla eri mieltä, epäonnistua, kokeilla ja vaikka erehtyä. Aurinko ei sammuu.

Työaddiktio on kuin mikä tahansa riippuvuus. Psykologinen riippuvuus tarkoittaa, että ihminen tuntee ahdistusta ja epävarmuutta, kun ei saa tehdä ja suorittaa. Ahdistus helpottuu vain hetkeksi työpaikalla suorittaessa, mutta epävarmuus on läsnä koko ajan. Työpaikalla epäluottamus voi ruokkia työaddiktiota. Ihmiset suorittavat työn pakkoliikkeitä muille tehokkuutta osoittaakseen, eivätkä niinkään sisäistä tyydytystä saadakseen. Erilaiset leimataan tyhmiksi ja saamattomiksi, joten he yrittävät päästä porukkaan suorittamalla. Häpeä on huono motivaattori. Häpeää voi päästä pakoon vain hetkeksi. Sen voi puuduttaa myös alkoholilla ja lääkkeillä. Sairas työyhteisö yrittää piilottaa kollektiivisen häpeänsä ja epävarmuutensa mukapuuhaasteluun. Myös tyydytys jää puutteelliseksi, kun henkinen energia kuluu oikean vaikutelman luomiseen.

Paperinpalaa täytyy kuljetella tärkeän näköisenä. Hyvähenkisellä työpaikalla kahvitaulla on lupa levätä rauhassa. Kun pomo istuu pöytään, tauko jatkuu leppoisissa merkeissä, eikä puuhastelua täydy väkisin kehittää. Luottamus syntyy toisen tuntemisesta ja arvostamisesta. Onnistumisen kulttuuri syntyy vain työpaikalla, jossa jokainen on mahdollista näyttää parasta osaamistaan. Ihmisiä ei luokitella sukupuolen, kokemuksen, titelin tai tulojen mukaan. Kaikki ovat ihmisinä saman kokoisia.

www.puheet.fi

Neuvostoliittoon melkein hukkuneet inkeriläiset

PAAKKOSEN POJAT

Aarno Vanhatalo

Olin sinä syksynä aloittanut alakoulun toisen luokan, kun Jaakolaan tuli äitinsä mukana kaksi poikaa, Aleksanteri ja Toivo Paakkonen. He olivat inkeriläisiä, kertoivat vanhemmat ihmiset. Minulle ja parivuotta nuoremmalle veljelleni pojista tuli kavereita.

Jonkin verran aiemmin oli opettajani ottanut kasvatikseen alle kouluikäisen inkeriläispojan Elmerin, kaveriksi ainoalle pojalleen. Muuta tietoa meillä pojilla ei inkeriläisistä silloin ollutkaan. Elmerikin pisti kätet silmilleen ja itki yhtenä – pelkäsi meitäkin. Hänet oli noudettu kyläämme jostakin. Ja pian hänet jouduttiin palauttamaan jonnekin. Opettaja kertoi, että Elmeri oli nähnyt, miten hänen läheisensä oli surmattu. Pieni Elmeri eli yksinäisen lapsen elämää tuskaisine menetyksineen.

Paakkosen pojat olivat toista maata – iloisia ja mukavia. Aleksanterilla oli huuliharppu. Ja hän osasi sitä soittaa. Hän oli oppinut Inkerinmaalla saksaa sotilailta. Mädchen priimaa, Mädchen priimaa, heute ... Se laulu oli sotilaiden opettama. Aleksanteri oli semmonen tehokaveri. Heitteli voltteja heinäsuulin korkeimilta orsilta ja oli muutenkin rohkea.

Parin vuoden kuluttua pojat katosivat. Heidän äitinsä pistäytyi meidän äidin luona kiireisenä ja surullisena. He syleilivät hartaasti. Ja he molemmin itkivät. Jotain pahaa oli sattunut. Me ki-

paisimme velipojan kanssa Jaakolaan kyselemään Paakkosen pojilta, oliko ehkä heidän sodassa oleva isänsä kaatunut? Mutta heidän pikkupuolen asuntonsa Jaakolassa oli tyhjä. Talon yksinäinen tytär itki hankin: – Pojat joutuivat lähtemään!

Jälkeenpäin kuulisimme, että inkeriläisten palautus Neuvostoliittoon kuului rauhansopimukseen. Velipojan ja minun mielestä Neuvostoliitosta pakoon päässeet inkeriläiset petettiin Suomen valtion toimesta. Vähitellen meille oli selvinnyt, että Stalinin uuteen ihanneyhteiskuntaan sopimattomat ainekset oli raivattava pois. Heitä olivat juuriltaan suomalaiset inkeriläisetkin, Neuvostoliiton vihollis-

valtion sukulaiskansa. Heille oli luvattu pääsy kotipaikkakunnilleen. Mutta se olikin valetta. Heidät viskeltiin pakkotyöleireihin ympäri Neuvostoliittoa. Samalla Neuvostoliitto takavarikoi heiltä Suomesta saadut tai hankitut pikkutavarat ja elukat. Heidät petettiin. Rauhanehdot määräsivät Suomen siihen petokseen mukaan.

Miten oli käynyt Paakkosen poikien?

Koska heidän kohtalonsa meitä kiusasi, päätin ainakin yrittää selvittää Aleksanterin ja Toivon tarinaa.

Otin yhteyttä Suomen Inkeriliittoon Helsingissä. Sitä kautta sain yhteyden Ruotsiin Armas

Paakkoseen. Tuli siinä mieleeni, miten eräskin inkeriläisperhe Kemissä oli valmistautunut uudelleen pakenemaan Ruotsiin, kun inkeriläisten pakkopalautus Neuvostoliittoon oli rauhanehdoissa radiossa luettu. Heillä oli vene odottamassa Kemän satamassa. Pienet tavarapakkaukset odottivat valmiina. Puhelin soi! Isäntäväki vastasi. Soittaja sulki puhelimensa sanaakaan sanomatta. Se oli sovittu merkki. Samassa ryntäävät suomalaiset Suojelupoliisin miehet taloon.

– Missä ovat teidän inkeriläisenne?

– Lähtivät jo aamulla johonkin kokoontumispaikkaan, vastaa talon väki. Näin pelastui tämä perhe Stalinin kytien kynsistä.

Armas Paakkonen kertoi, että hän oli todellakin Paakkosen poikien serkku. Hän oli tehnyt mittavan tutkimuksen sukunsa juurista Inkerissä. Hän kertoi myös, että poikien äiti Maria Paakkonen oli kuollut Suomesta paluun jälkeen. Suomessa Toivo ja Aleksanteri olivat siis äitinsä mukana ja äitinsä sukunimellä Paakkonen. Mutta ilmeisesti heidän isänsä oli Kruglov, mikä noina aikoina oli Neuvostoliitossa turvallisempi sukunimi.

Tietoa Toivosta löytyy

Armas Paakkonen kertoi minulle puhelimesta, että Toivo asuu Virossa Tapa-nimisessä kaupungissa. Mutta hänen nimensä on nyt Anatoli Kruglov. Kirjoitin välittömästi kirjeen Toivolle. Vastausta en saanut. Toiseen kirjeeseen liitin kuvani ja kerroin, että minä olen se Aarno Jaakolan naapurista ja nykyään olen tämän näköinen. Pääsetkö Skuoritsaan inkeriläisten juhannusjuhille? Etsi minut käsiisi! Tulen sinne.

◀ Arvo Survo suorittamassa alttari-toimitusta Skuoritsan tulipalossa tuhoutuneessa kirkossa juhannusjuhilla 23.6.1999.

▶ Peräjärven viisi inkeriläistaloa ovat hyvin hoidettuja.

Mutta Toivoa ei näkynyt.

Armas oli paikalla. Kyselemällä hänet löysin. Seuraavana päivänä 24.6.1999 ajoimme Paakkosten kotikylään. Tarkat olivat Armaksen tiedot: Tuosta puska-sojotti saksalaisen tankin piippu eräänä aamuna. Neuvostoliiton joukot olivat tekemässä tilaa saksalaisille salamahyökkääjille. Talo talolta me etenimme Paakkosten kotikylässä. Oikeastaan se oli kovinkin siisti kylä. Vanhempia naisia pääasiassa tuli haastelemaan. He olivat viimein päässeet palaamaan kotikyläänsä – kuka mistäkin leiriltä – kuka salaa kuin paeten omassa maassa, kuka helpommin vapaampien aikojen raotellessa kulkuväyliä. Tuona päivänä he saivat Armas Paakkoselta tietoa muiden kyläläisten kohtaloista. Ja kertoivat innolla omia kuulumisiaan ja kokemuksiaan. Armas puolestaan sai täydennystä kuulioloita nykyisiltä Peräjärven asukkailta. Sota-aikana kylässä oli 70 inkeriläisten asuttamaa taloa. Näistä asukkaista osa pääsi pakenemaan Suomen kautta Ruotsiin, osa jäi vakituisesti Suomeen palautusmääräystä uhmaten. Karalassa peräjärven entisiä asukkaita asuu paljon, kertovat kyläläiset Armas Paakkosen ympärillä. Nyt kylän viidessä talossa asutaan ympäri vuoden, kertoo kylän inkeriläismies. Toivon ja Aleksanterin kotitalon rauniotkin löytyi.

Viimein tapaan Toivon

Hän oli minua vastassa Viron Tapan kaupungissa sovituksessa paikassa. "Anatoli Kruglov", hän esittäytyy. Komja mies hän on, tutkailin. Menimme siistimpään kerrostaloon kuin mitä osasin odottaa. Asunnossa oli useampia huoneita, tyylikkäästi kalustettuja ja hyvin hoidettuja – oli tekstiileitä, viherkasveja...

Alkuun oli vaikeaa tottua Toivon suomenkielen unohtumiseen. Suomenkielen täysin hallinnut Äiti-Maria oli kuollut

▶ Armas Paakkonen (oik) tekee lisäyksiä tutkimuspapereihinsa Peräjärven kylässä Inkerissä 24.6.1999.

Virossa jo useita vuosia sitten. Toivon vieraanvarainen vaimo puhui pelkästään venäjää. Mutta kyllä me seuraavaan päivään mennessä olimme useita asioita selvitelleet. Toivon vaimon Aleksanteri oli kuollut edellisessä moottoripyöräonnettomuudessa Virossa. Toivolla oli elänyt unelma käydä vielä Suomessa. Täällä hän halusi nähdä Jaakolan talon, mihin hänet oli Aleksanterin ja äitinsä Marian kanssa sota-aikana sijoitettu. Siinä Toivolla tuleekin olemaan ihmettelemistä, koska nykynäinen isäntäväki on modernisoitunut vanhat rakennukset

toimiviksi tuotantotiloiksi. Myös koulun Toivo haluaa nähdä. Sekin on uusittu, mutta perinteitä kunnioittaen. Koulu on säilynyt hienossa vanhassa kuosissaan.

Mutta "Ruusentaalin" ahteella emme voi enään jännittää, miten sotien heikentämä kuljetuskalusto puukaasupönttöineen ähki ahdetta ylös. Eivät siitä mäestä hän halusi nähdä Jaakolan talon, mihin hänet oli Aleksanterin ja äitinsä Marian kanssa sota-aikana sijoitettu. Siinä Toivolla tuleekin olemaan ihmettelemistä, koska nykynäinen isäntäväki on modernisoitunut vanhat rakennukset

kohoaminen ovat kutistaneet ennen komjana tulvineen joen kituvaksi ojapahaseksi.

Vielä Toivo koki surun

Olin valmistellut Toivon tuloa Suomeen ja jaakolaan. Seuraavana kesänä soitin hänelle kertoakseni, miten hän matkustaa Suomeen ja kyläämme. Mutta hänen iloinen ja kaunis vaimonsa oli juuri kuollut.

Tätä kirjoittaessani otin pitkän tovin jälkeen yhteyttä Toivoon. Hänen toivotuksensa minulle oli: – Soita minulle taas. Tule tänne minun luokse käymään!

BAYERNCAR OY

**LUOTETTAVA AUTOVALIKOIMA
SEINÄJOELLA**

Seinäjoen toimipisteestä tunnetusti laadukkaat:

Henkilöautot
Pakettiautot
Kuorma-autot

Toimitamme myös tilauksesta toivettesi auton,
käy osoitteessa www.bayerncar.com

Bayerncar Oy
Päivöläkatu 32
60120 Seinäjoki
Tel. +358-6-4126336
Gsm. +358 44 0126336
Fax. +358 6 4126337

www.bayerncar.com

Tervetuloa!

**TILAA
ITSELLE
TAI
LAHJAKSI**

**tyylikäs musta
pikeepaita
A Real Man!
-painatuksella.**

HINTA VAIN 25 euroa! (L ja XL)

www.tosimies-lehti.fi

PALVELEVA - MONIPUOLINEN - NOPEA

**1 KASSATALON
kuvapörssi
HYVINKÄÄ**

KAUPPALANKATU 2 • 05800 HYVINKÄÄ
PUH. (019) 439 470 • FAX (019) 439 650
WWW.KPFOTO.COM

▲ Tavallisesta N-ryhmän Mitsubishi Lancer Evolution 9-ralliautosta muutettu kaasuauto ei ulospäin näytä eikä kuulosta mitenkään poikkeavalta. Näkyvimmat erot ovat tavaratilassa sijaitseva yksi suuri kaasutankki ja toinen takaistuimen paikalla. Niihin voi tankata sekä maa- että biokaasua.

**Ilmastonmuutokset
ja ympäristöasiat
ovat saaneet katseet
kääntymään myös
moottoriurheiluun ja sen
tarpeellisuuteen.**

Vaikka monet perheautojen tekniset uudistukset ovatkin syntyneet ralliautoiluun kehitetyistä ideoista, moni olisi valmis lopettamaan kaiken 'ilmaa saastuttavan' urheilun. Maassa, jossa ralliautoilu on kohonnut lähes kansallisurheilulajiksi, on kuitenkin vaikea sulattaa kerrasta poikki -päätöksiä.

Kaasua peliin

Mutta autourheilun on kuitenkin sopeuduttava muuttuvaan maailmaan ja osallistuttava ilmastonmuutoksen torjuntaan.

Uusimpana ratkaisuna ongel-

maan ovat maakaasukäyttöiset autot. Maakaasuhan on luonnonkaasua ja sen koostumus vaihtelee eri tuotantolähteillä huomattavastikin. Pääkomponenttina on kuitenkin metaani.

Ajoneuvoissa maakaasua käytetään paineistettuna noin 200 barin paineeseen. Maakaasulla on korkea oktaaniluku (n. 130), joka mahdollistaa bensiinimootoria korkeamman puristussuhteen käytön. Tämä nostaa moottorin hyötysuhdetta. Maakaasu on keveytensä vuoksi myös turvallinen liikennepolttoaine, koska se ei aiheuta räjähdysvaaraa, kuten esimerkiksi ilmaa raskaampi nestekaasu. Ja vaikka maakaasua pääsisi vuotamaan, sen syttyminen on melko epätodennäköistä metaanin kapean syttymisalueen takia.

▼ 126 MM-rallin kokemuksella Manfred Stohlin tavoitteena on saada FIA:n hyväksyntä kaasuautoille, jonka jälkeen osallistuminen N-ryhmän MM-sarjaan olisi mahdollista.

Maakaasulla pikataipaleelle

Maakaasu ei ole pelkästään monikäyttöistä, vaan myös ympäristöystävällistä energiaa. Koska maakaasussa ei ole lainkaan rikkiä, sen poltossa ei synny hiukkas-, rikkidioksidi- tai raskasmetallipäästöjä eikä myöskään tuhkaa. Myös syntyvän hiilidioksidin ja typenoksidien määrä on vähäisempi verrattuna muihin fossiilisiin polttoaineisiin tai turpeeseen.

Biokaasutekniikkaa hyödynnettäessä voivat päästövähenykset olla jopa yli 90 %, kun käytetään jätebiomassoja kuten hakkuujätettä, mustalipeää sekä yhdyskuntien biojätettä.

Mennään eikä meinata

Suomi on kaasun liikennekäytössä vielä muita maita jäljessä. Maailmalla liikkuu tänä päivänä jo 7,5 miljoonaa kaasuautoa ja määrä lisääntyy sitä mukaa kuin tankkausasemia saadaan lisää. Suomessa on tällä hetkellä n. 250 ajoneuvoa palvelemissa kahdeksan julkista tankkaus-

▲ Rohkeimmat toimittajat pääsivät myös Manfred Stohlin kyytiin testaamaan 280-hevosvoimaisen kaasuauton menohaluja – ja niitä todellakin oli.

asemaa, mutta tavoite on nostaa määrä 30 asemaan vuoteen 2010 mennessä.

Yleisin käsityshän kaasuautoista on, että ne soveltuvat linja-autokäyttöön ja muuhun raskaaseen liikenteeseen. Mutta että lujaa liikkuvaan ralliautoon – ei tule onnistumaan! Väärin.

Itävaltalainen Manfred Stohl kertoi Suomen visiitillään Itävallan rallisarjassa ajavan tänä vuonna jo viisi maakaasuautoa. Stohl Racing GmbH:n maa- ja biokaasulla toimiva N-ryhmän Mitsubishi Lancer Evolution IX nappasi viime vuonna jopa yhden kisavoiton peitoten die-

▲ Noin 60 kisakilometriä varten tarvittava kaasu maksaa vajaat 20 euroa. Vastaava määrä kisapolttoainetta maksaisi noin 250 euroa.

sel- ja bensiinikäyttöiset kilpakumppanit.

Vielä vuonna 2005 rallin MM-sarjaa ajanut Jari Paasonen toivoo voivansa tehdä maakaasuautoilla ensiesiintymisen ensi vuoden SM-rallissa.

Kummallinen uni

Näin viime yönä merkittävää unta. Asuntoomme tuotiin kummallinen kasvi. Siinä oli kaksitoista erillistä oksaa. Jokaisen oksan päässä oli kasvat. Ne olivat ikään kuin ihmisen kasvat. Nuo kasvat eivät puhuneet mitään, mutta silti tiesin niiden olevan eläviä olentoja. Tuo kummallinen puu oli kuin Jumalan läsnäolo kodissamme. Sen olemassaolo herätti kunnioitusta.

Jossakin sisimmässäni tiedostin, että tuo kasvi seuraa kaikkea sitä, mitä kodissamme tapahtuu. Oli hienoa katsella, kun se myötäeli kotimme tapahtumia. Kun tapahtui jotain iloisia, se huojui tyytyväisenä, kuin vilja tuulessa ja sen kasvat hymyilivät. Hyvä mieli levisi kaikkialle asuntoon suloisen parfyymien lailla. Sitten taas, kun tapahtui jotain ikävää, niin tuon kummallisen kasvin kaikki oksat painuivat murheellisenä alas. Se näytti melkein

samalta kuin yön syliin vaipunut auringonkukkakapello, joka ikävöi uutta aamua valonsäteiden voimassa. Tuntui siltä, että se heikentyi jokaisesta riidasta ja menetti voimaansa jokaisesta loukkauksesta. Aina kun sanoimme toisillemme jotain pahasti, se masentui ja sen kasvat painuivat alas. Voimansa se puolestaan sai siitä, kun talossa oli rakkautta ja kohtelimme toisiamme ystävällisesti.

Vaikka kasvi olikin vain yhdessä huoneessa, tajusin sen näkevän kaikkiiin huoneisiin ja ovien taakse. Mitään ei voinut tehdä siltä salassa. Kummallinen kasvi! Kasvin läsnäololla oli selvästi rauhoittava vaikutus perhe-elämäämmä. Emme halunneet korottaa ääntämme tai riidellä sen kuullen, koska emme halunneet tuottaa sille murhetta.

Sitten tapahtui jotain dramaattista! Pikkuhiljaa totuimme kas-

vin läsnäoloon ja unohtimme sen. Elämä jatkui huolettomana ja kasvin hoitokin unohtui. Emme muistaneet enää antaa sille ravintoa. Riidat ja itsekkyyks valtasivat alaa. Eräänä päivänä, kesken suuren perheriidan muistin yhtäkkiä kasvin olemassaolon ja järkytyin tajutessani sen nähneen ja kuulleen kaiken tapahtuneen.

Samassa heräsin hiestä märkänä ja sydän takoi rinnassani, kuin vimmuttu. Syyllisyys kalvoi sisintäni, kun mietin unen sanomaa. Ymmärsin unen olleen jotenkin jumalallinen ja henkilökohtaisesti puhutteleva.

Aamukahvin himo sisälläni kompuroidin keittiöömme ja tärisin vieläkin unta miettiessäni. Kahvipannu oli pudota kädestäni, kun näin kahvinkeitin vieressä olevan taulun, jonka olemassaolon olin myös tyystin unohtanut. Siinä luki: "Jeesus on

tämän kodin pää; näkymätön vieras jokaisessa keskustelussa; hiljainen kuuntelija jokaisessa keskustelussa."

Uni antoi minulle opetuksen, jota en toivottavasti koskaan unohtaa!

P.S. Tämä tarina on tosi!

Jyrki Palmi on Helsingin Saalem-seurakunnan pastori, kolmen lapsen isä ja freelancer-toimittaja.

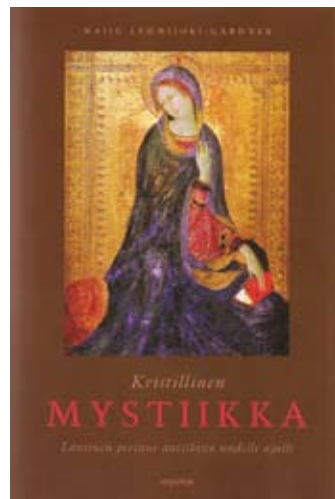
MYSTIIKKA KIINNOSTAA

Kirjapajan kustantama vuoden 2007 Kristillisen kirjan valintakisassa mukana ollut julkaisu avaa näkymiä kristillisen elämän kuvaan ja hengenelämän syventämistävoista useiden eri vuosisatojen aikana alkaen antiikkiin ajoista.

Liikkeelle lähdetään Platonista ja Filonista, joista jälkimmäinen eli n. 20 ekr – 50 jkr.

Filonin keskeisintä opetusta oli kontemplatiivisen elämän arvostus (kr bios theoretikos), mutta hän antoi arvoa myös käytännöllisen elämän (kr bios praktikos), eli toisten palvelemisen ajatukselle. Hän kannatti askeettista asennetta, mutta ei kieltänyt ruumiin tarpeitakaan. Yksinkertainen elämä hänen mielestään palveli kuitenkin parhaiten tiellä syvempään sisäiseen elämään. Ympäristöä, missä hän toi esille ajatuksiaan, kutsuttiin terapeuttiyhteisöksi.

Kristillisen askeesin perintöön luodaan katsaus Egyptin ja Syyrian hengellisten erakkojen toimintaa tutkittaessa.

Majju Lehmijoki-Gardner
Kristillinen mystiikka
Läntinen perinne antiikista uudelle ajalle
Kirjapaja Oy, 2007

Mallia otettiin Johannes Kastajan elämästä. Myös juutalaisen kansan erämaavaellus ja Jeesuksen 40 päivän piina-aika erämaassa oli esikuvana ja innoittajana erakoilla.

Antonios Suuri oli tunnettu

erakko (251-356), joka eli pitkän elämän huolimatta niukasta ravinnosta ja epähygieenisistä olosuhteista.

Kirkkoisä Augustinuksesta (354-430) ja hänen laajasta tuotannostaan esitetään katsaus.

Luostarielämän pitkään historiaan syvennytään ja Benedictus Nursialainen mainitaan luostarilaitoksen isänä.

Fransiskaanit ja dominikaanit tulevat lukijalle tutuiksi. Franciskus Assisilainen lienee yksi tunnetuimmista nimistä suomalaisellekin lukijalle. Se, että hän piti köyhyyttä hengellisenä hyveenä, ei varmaankaan saa kovin suurta osaa tämän päivän suomalaisista olemaan samoilla linjoilla opillisesti tässä kysymyksessä.

Kokonaisuutena teos avaa laajan katsuksen kirkkohistoriaan ja mystiikan maailmaan.

Rationaaliseen ajatteluun pyrkivässä yhteiskunnassa, joistakin lukijoista saattaa monet ilmiöt ja ajatukset tuntua aivan huvittavilta, mutta kautta historian on niissäkin ihmisissä, jotka kilvoittelevat hengenelämän syventämisessä, ollut laaja erilaisuuden kirjo. Lukijalle, jota aihe todella kiinnostaa ja joka haluaa syventää tietämystään ja ymmärrystään kristillisen mystiikan saralla, on läheteosten laaja valikoima aina eri osioiden jälkeen.

Sana mystiikka tuo mieleen eri lukijoille varmaan hyvin erilaisia ajatuksia, ja saattaa olla lukijoita, joita sana voi jopa pelottaa.

Osa monista ymmärryksellemme avautuvista asioista jää kuitenkin mystiseksi, eikä ihmiselle ole suotu kykyä täysin ymmärtää monia näkymättömän maailman ilmiöitä ja Raamatussakin niitä imitettävä salaisuusiksi.

Majju Lumijoki-Gardnerin teos on mielenkiintoinen ja laaja katsaus ihmisiin, jotka ovat halunneet oppia tuntemaan Jumalaa ja hänen suunnitelmiaan ja ilmiöitä, joita hän haluaa ilmaista etsijöille.

Monet ilmiöt ja ongelmatkin ovat samanlaisia kuin tulee tämän päivän etsijälle ja hengellisen elämän syventämiseen

pyrkivälle eli kilvoittelijalle sitten vuonna 1000 tai 2008.

Vuoden 2007 kristillisen kirjan äänestyksessä voittanut teos oli myös mystisluontoinen, joten mystiikka kuitenkin tuntuu kiinnostavan tämänkin ajan lukijaa.

Samuel Saarevirta

RAAMATTU – TARUA VAI TOTUUDEN LÄHDE?

Kasvatustieteen professori Tapio Puolimatka kirjoittelee harvaksen, mutta sitäkin terävämmän. Tässä teoksessa hän osoittaa tutkijan peruskomusten määrävää vaikutusta tutkimuksen laatuun ja tuloksiin. Voidaan uskoa Raamatun mukaan Kolmiyhteiseen Jumalaan tai ateismiin eli ettei Jumalaa eikä mitään yliluonnollista voi olla olemassa Jumalan ilmoituksesta puhumattakaan. Kumpakaakaan ei suoraan voi todistaa, mutta näistä lähtökohdista kumpuavia tutkimussuuntauksia voidaan vertailla sen mukaan, miten hyvin ne selittävät Raamatun tekstejä.

Perinteinen eli raamattu-uskollinen tutkimustraditio onnistuu hyvin vaikeissakin kysymyksissä, kuten satojen profetioiden tarkoissa toteutumisissa useiden vuosisatojen kuluttua tai luomisen tai esim. UT:n ihmisten silminnäkökertomusten suhteen. Pelastushistoriallinen näkökulma tekee, muuten niin vaikean, Jeesuksen neitseellisen syntymän loogiseksi välttämättömyydeksi. Ajoituskysymyksiin aukeaa uusia ratkaisuja, jotka yhtenevät varhaisten kirkkoisien kirjoituksiin.

Puolimatka esittelee Raamatun yleisen profetallisuuden ja toteutuneiden profetioiden ohella koko ajan lisääntyvää joukkoa historian ja arkeologian todisteita Raamatun paikansapitävyydestä. Luukkaan evankeliumissa on kymmeniä ajanhistoriallisia yksityiskohtia, jotka edellyttävät tarkkaa ja ajantasaisista tietämistä. Lisäksi Raamatun kirjojen totuusarvoa puoltaa esimerkkien virheiden, lankeemusten jne. kirjaaminen (esim. Daavid tai

Pietari). Jos nämä tekstit olisivat seurakunnan myöhäisempiä lisäyksiä, menettely tuntuisi kovin epäloogiselta.

Tapio Puolimatka
Usko, tie ja Raamattu
Kustannus Oy Uusi tie, 2007

Perinteinen raamattunäkemyksen polveilee hallitsevana Jeesuksesta ja apostoleista alkaen läpi kirkon varhaisen ja keskiajan, Lutherin ja uskonpuhdistuksen aikakausien – aina valistuksen aikoihin saakka. Senkin jälkeen se elää erityisesti maallikko- ja herätyskristillisen uskon puitteissa. Suuntaus ei väheksy järjennäköisyyttä ("uskon jotta ymmärtäisimme"); teksteissä, lukijoissa ja selittäjissä edellytetään kuitenkin Pyhän Hengen inspiraatiota. Totuuden perustus ei lepää ihmisjärjessä, vaan viimekädessä Kristuksessa (Kol. 2:3).

Merkittävää on havainto, että länsimainen tiede lepää ajatuksellisesti kristinuskon perustalla. Isaac Newton (1642 -1727) kumppaneineen löysivät empirian (kokeellisen tutkimuksen) mahdollisuuden ja teorian Raamatun luomiskäsityksen pohjalta.

Valistuksen ajoista alkoi kummuta raamattukriittinen eli ns. historiallis-kriittinen tutkimusperinne. Se uskoo, ettei Jumalaa, hänen ilmoitustaan eikä mitään yliluonnollista voi olla olemassa. "Järki on neutraali ja objektiivinen." Pääosa osa UT:n asiasisällöstä esitetään taruiksi ja

myöhemmiksi lisäyksiksi. Suuntauksen todellisuuskäsitykset joudutaan rakentamaan kunkin tutkijan luovan mielikuvituksen varaan, kun muuta todistus pohjaa ei ole käytettävissä. Tästä seuraa tutkimustulosten määrätön hajanaisuus ja epäyhtenäisyys. Suuntaus omii itselleen "ainoan tieteellisen totuuden" arvon, eikä salli tiedeyhteisön avointa keskustelua.

Puolimatka esittelee ja arvioi tuoreella tavalla historiallis-kriittisen tutkimuksen eri työvälineet – kuten muoto-, traditio- ja lähdekritiikkiin, mm. Q-lähdeteorian (jne.) sekä ajoituskysymykset. – Teoksesta avautuu uusia näköaloja, ei vähiten tekijän nautittavan loogisen päättelyn ansiosta.

Eljas Kuurne

LUOMUKAHVIA JUOVA HENGENPELASTAJA

Sosiologiassa puhutaan nojatuo-liantropologeista, jotka nojatuo-lista käsin tutustuvat kaukaisiin maihin sen kummemmin vai-vautumatta. Näköjään nojatuo-lista käsin kahvia hörppien voi todella tehdä maailmasta paremman paikan. Ruotsalainen Johan Tell kertoo kirjassaan 100 tekoa luonnon puolesta, miten Costa-Rican kahviplantaaseilla kuolee joka vuonna 30 työlläistä torjunta-aineisiin, jotka ovat länsimaissa poistettu käytöstä aikapäiviä siten. 700 kahviplantaasin työlläistä saa vuosittain selittämättömiä oireita, jotka myös liittyvät meillä kiellettyihin torjunta-aineisiin.

Johan Tell
100 tekoa maapallon puolesta
Otava, 2007

21 istutetua puuta käyttää vuodessa 250 kiloa hiilidioksidia. Tuo verran tuottaa hiilidioksidia yksi etelänmatka. Eli jos puita ei jaksa istuttaa, niin ajonopeutta voi laskea ja lentonetta voi käyttää säästeliäämmmin. Tellin kirjassa on konkretiaa, jota voi hyödyttää omissa ekologisissa ratkaisuissaan. Hän korostaa, että kulutuksen vähentäminen on pitkällä tähtäimellä paras ratkaisu. Vaikka kaikki tuotteensa autosta sähköön vaihtaisi vihreämpään versioon, on parempi miettiä, mitä todella tarvitsee. Onko välttämätöntä käydä joka vuosi etelässä? Eikö banaania voi vaihtaa kotimaiseen juurekseen ja marjoihin? Eikö lähelle pääse polkupyörällä?

Tell patistaa myös elämään terveellisesti ihan maapallon takia. Sairaanhoidon tarvitsee paljon resursseja. Tell kertoo, miten on hyvä syödä kohtuullisesti, käydä päivittäin kävelyllä ja jättää savukkeet polttamatta. Tupakasta voi olla helpompi luopua, kun ajattelee savuttelevansa jonkun ruokaa. Tupakkaviljelmien maata tarvitaan ruuan ja biopolttoainien viljelemiseen. Mitä teet viikon 110 valveillaolotunnin aikana vaikuttaa enemmän terveyteesi kuin pari käyntiä kuntosalilla, kiteyttää Tell.

Teologi ja kouluttaja Anna-Liisa Valtavaara on kiltin puolella kirjassaan Oikein kiltit (Kirjapaja 2007). Hän on aikaisemmin kirjoittanut kirjat Kiltteydestä kiipeästä (2003) ja Ainako anteeksi (2005). Kiltti ei uskalla kieltäytyä, hän tekee muiden puolesta ja on ystävällinen öykkäriillekin. Illalla kiltti katu puutteellista kykyään vetää rajat hyväksikäytölle. Valtavaara erottelee oikeanlaisen ja vääränlaisen kiltteyden. Oikeanlainen kiltteys tuo itsearvostusta ja auttaa pärjäämään ihmissuhteissa. Oikein kiltti kestää ristiriitoja, eikä taivu niiden edessä. Liian kiltti taipuu kunnes katkeaa. Hän päästää toiset henkille reiviirilleen. Tälle alueelle on tulijoita, kun puolustus ei ole kunnossa.

Valtavaaran kiltteys näkyy kir-

Kristillinen miestenlehti
Tosimies
Toimiva ilmoitusväline!
Tilaa mediakortti (09) 5479 7410

jossa yhtenä möhkäläänä. Ikään kuin vääränlainen kiltteys pysyisi samanlaisena ajasta, paikasta ja tilanteesta riippumatta. Voihan ihminen alistua työssä ja olla kotona itse alistaja. Sama ihminen voi viihtyä sekä alistajan ja alistetun rooleissa. Nämä eivät välttämättä sulje toisiin pois. Autoritaarinen persoonallisuus uskoo hierarkiaan, tottelemiseen ja selkeisiin alistussuhteisiin.

Anna-Liisa Valtavaara
Oikein kiltit
Kirjapaja Oy, 2007

Valtavaaran kirjassa on paljon metaforia. Hän puhuu tunnelukoista ja niiden aukaisuista. Hyvä pointti on, että syllisyden on kohdistuttava aina tekoihin, ei tunteisiin. Liian kiltti tuntee syyllisyyttä kateellisista, aggressiivisista ja kaunaisista ajatuksistaan. Hän ulkoistaa kaikki defensiiviset tunteet itsensä ulkopuolelle. Oikein käytetystä aggressiivisuudesta olisi hyötyä oman minuuden puolustamisessa. Sitä ei kannata rajata oman itsen ulkopuolelle. Aggressiivisuus, pelottaa myös muissa.

Liian kiltti ajaa itsensä loppuun vaatimalla itseltään kohtuuttomia. On turha syyllistyä ihan kaikesta. Valtavaara rohkaisee liian kilttiä kirjoittamaan isensä pois vääränlaisesta kiltteydestä. Otsikoita voivat olla vaikka Elämäton elämä, Itsemättömät itkut, Suorituksiin suistunut tai Uhratut unelmat. Tästä liian kiltin elämässä on kysymys. Oman historian tunteminen antaa viisautta tähän ja huomiseen päivään. Vaikka liian kiltti olisi uhrannut minuutensa aiemassa elämässään, tulevaisuudessa kaikki voi olla toisin.

Janne Viljamaa

Tarvitsetko luotettavaa apua uusien liikeyhteyksien luomiseen Pohjoismaissa ja Baltiassa?

Martti Issakainen Consulting

Soita 050 552 5919
marttii@hotmail.com

TIILA-AUTOLLA TUNTURIIN

Kimmo Janas

Kun etelässä sataa vettä, kaipaa eläväsien mieli Lapin valkoisille hangille. Laskettelun ja makkaran kääristämisen ohella on hyvä testata autoja varsin poikkeavissa olosuhteissa – isojen autolehtien tapaan...

Uusi Scudo tarjoaa enemmän tilaa

Pienten tavara-autojen luokkaan kuuluvan Fiat Scudon tilavuus

Mitä tarvitaan autovertailun tekemiseen? Otetaan kaksi tila-autoa ja kymmenen tosimestä. Jaetaan miehet tasan autojen kesken ja polkaistaan edestakaisin Leville. Matkaa kertyy 2000 km, joka vielä jaetaan kristillisesti tasan mukaan lähteneiden karvapäiden kesken. Matkan aikana syntyneet kokemukset ja kommentit kerätään yhteen astiaan, ravistetaan ja tulostetaan valmis artikkeli lukijoiden nautiskeltavaksi.

on kasvanut edeltäjänsä verrattuna suurimmillaan 5:stä peräti 7:ään kuutiometriin. Uuden Scudon parantunut kantavuus, 1 000 – 1 200 kg, nostaa sen suosittuun ”tonnisegmenttiin”.

Akselivaihtoehtoja on kaksi. Henkilökuljetusversiot ovat aina pitkällä akselivälillä. Fiat Scudo Combi -versioissa on joko 1 +4 tai 1 + 7 istuinta, jolloin tavaratila jää huomattavasti suuremmaksi. Fiat Scudo Panorama -versiossa istuimia on aina 1 + 4, saatavana myös lisävarusteena 1

►► Fiat Scudon keulan uusi muotoilu antaa autolle mukavan menevän ilmeen, hieman hyökkävän ja aggressiivisen.

◄◄ Scudoa hieman lyhyemmän Kia Carnivalin muotoilu tuo ensimmäisenä mieleen Chrysler Voyagerin ja muut jenkkitila-autot.

► Scudon tavaratila reippaasti Carnivalia isompi.

▼ Scudossa keskimmäisen istuimen selkänöjan voi kipata pöydäksi. Takimmaisille istuimille pääsy voisi olla hieman helpompaa.

◄ Jos kaikki penkit ovat käytössä, ainakin Kia Carnivalissa alkaa matkatavaratila loppua kesken.

▼ Carnivalissa käyttökelpoisuutta lisäävät kummallakin sivulla olevat liukuovet.

+ 7/8 paikkaisena. Combi-malliin verrattuna enemmän taksi- ja yrityskäyttöön suunnatussa Panorama-mallissa on kangasverhoilu katossa, seinissä ja lattiatissa sekä kohdevalot katossa 2. ja 3. penkkirivin matkustajille. Lisäksi se on varustettu muun muassa vakionopeudensäätimellä, sävylaseilla ja radio-cd-soittimella. Takaluukku aukeaa henkilöautomaisesti ylöspäin, kun Combi-versiossa on tavarankuljetusversioiden tapaan pariovet. Molemmissa malleissa matkustajien näkyvyyttä on parannettu siten, että seuraava penkkirivi on aina edellistä hieman korkeammalla.

► Kummankin auton ohjaamotiloissa ei ole valittamista. Scudon (vas.) kohdalla ollaan kuitenkin lähempänä pakettiauton ohjaamoa, kun taas Carnival huokuu jenkkihienoisuutta sähkösäätöisine nahkaistuimeineen jne.

▼ Scudon 2.0-litrainen moottori tuntuu hieman alimitoitetulta auton kokoon nähden. Alavääntöä olisi saanut olla lisää.

▼ Automaattivaihteellakin varustettuna Carnivalin 2.9-litrainen diesel oli yllättävänkin iloinen menijä.

120-hevosvoimaa kehittävä 2.0 Multijet 16V vääntää 300 Nm 2 000 kierroksella ja kuluttaa 7,2 – 7,6 l / 100km. Me valitsimme tietenkin tehokkaamman kaksilitraisen, jonka vastaavat luvut ovat 136 hv, vääntö 320 Nm / 2 000 r/min ja kulutus 7,4 – 7,8 l / 100 km. Molemmat kaksilitraiset on varustettu 6-vaihteisella vaihteistolla.

Hyvin varusteltu Carnival

Kia on tuonut isojen tila-autojen kokoluokkaan täysin uudistuneen Kia Carnivalin.

Ulkomittoiltaan Carnival on 1760 mm korkea (+ 25 mm) ja 1985 mm leveä (+ 40 mm). Kasvaneista mitoista huolimatta Carnival edustaa helposti ohjattavaa ja ketterää tila-autoa. Auton kokonaispituus on lyhentynyt 120

► mm ja kääntösäde pienentynyt 6,3 metristä jopa 5,5 metriin akselivälin lyhentämisen ansiosta. Kia Carnivaliin on saatavana kaksi moottorivaihtoehtoa: 2.7-litrainen V6 bensiinimoottori (189 hv) ja meillä kokeiltava ollut 2.9-litrainen VGT-dieselmoottori, joka kehittää 185 hv ja vääntää 343 Nm.

Vaihtaminen luonnistuu pehmeästi 5-vaihteisella käsivaihteistolla tai modernilla automaattilla, jossa vaihteita on neljä (bensini) tai viisi (diesel). Molemmat moottorit täyttävät Euro4-päästöarvot.

Matkustamossa on seitsemän täysikokoista erillistä istuinta 2+3+2-istuinjärjestyksessä. Liukuovien ansiosta käynti takimaisellekin istuinriville on helppoa. Keski- ja takarivin erilliset

▲ Kuskin työtilat ovat kummassakin autossa varsin miellyttävät. Scudossa (vas.) toinen hanskalokero on korvattu avonaisella kaukalolla, joka ei kuitenkaan liene sisäruokintaa varten...

istuimet liikkuvat pituussuunnassa, selkänojiin kulma on säädettävissä tai istuimet voi vaivatta irrottaa ja poistaa yksitellen autosta pois.

▼ Sivupeilit ovat vakiotavaraa, Fiatilla luotetaan pystymalliin, Kialla puolestaan vaakamalliin.

Saatavana on kaksi varustetasoa, LX ja EX. Mukavuusvarusteista vakiona ovat muun muassa kolmiulotteinen ilmastointi, vakionopeuden-

säädin ja diesel-malleissa polttoaineikäyttöinen lisälämmitin.

EX-varustelussa on lisäksi muun muassa ajotietokone, sähkökäyttöinen kuljettajan istuin ja automaatti-ilmastointi.

Talvi koettelee

Kumpikin auto soveltuu mukavasti matka-ajoon, mutta varsinkin jäisellä tiellä Scudo lähtee helpommin lapasesta. Toisaalta Carnivalinkin kohdalla oli havaittavissa tiettyä hakemista tienpinnasta riippuen.

Kun lähdimme takaisin etelään, oli Levillä -27 °C, ja vaikka Webastot paahtoivat pari tuntia etukäteen, piti tulla lähes Rovaniemelle asti, ennen kuin takasivuikkunat alkoivat kirkastua. Scudon puutteena voi mainita takatilan lämmityksen – tai sen

▲ Scudossa on kätevä kaukosäädin Webastoa varten. Eipä tarvinnut pakasellakaan lähteä pihalle räpläämään lämmitintä päälle, kun sama onnistui tuvan ikkunasta näpsäyttämällä.

▲ Klan insinöörit ovat sijoittaneet Webaston kytkimen ohjauspyörän viereen kojelautaan.

◀ Kian etuistuinten sähkösäätö on kuljettajan ovelta, jota ei hätäisempi heti huomannutkaan.

puuttumisen. Siinä missä kuski ja vieressä istuja hikoilivat, istuivat takapenkkiläiset partakarvat huurteessa.

Vakionopeudensäätimet saivat kummassakin pirssissä huutua. Monissa kilpailevissa automerkeissä kyseinen toiminto on saatu huomattavasti yksinkertaisemmaksi. Kian kohdalla, varsinkin jäisellä tiellä vakionopeus heittelehti todella rajusti.

▼ Kia Carnivalissa on takamatkustajilla omat ilmastoinnin säätönäiskäykkelit – tosin meille tumpeloille niiden käyttö tuntui ylivoimaiselta...

Testaamiemme autojen talviominaisuudet korostuivat ehkä liikaakin. Siinä missä Espoon +3 °C:n vesikelissä sivuovien tiivistykset eivät olisi herättäneet mitään keskustelua, Kittilän seudun paukkupakkaset saivat mat-

Fiat Scudo 2.0 Multijet Panorama

Moottori
Syl.til.
Teho
Vääntö
Veto
Vaihteisto
Pituus
Leveys
Korkeus
Akseliväli
Omamassa
Polttoaine
Polttoainesäiliö

Common-rail diesel
1997 cm³
100 kW/136 hv
320 Nm/2000 r/min
etuveto
5-portainen manuaali
5135 mm
1895 mm
1894 mm
3122 mm
1930 kg
diesel
80 l

Kulutus
- kaupunki
- maantie
- yhdistelmä
CO₂-päästöt
Huippunopeus
Kiihtyvyys 0-100 km/h
Renkaat
Hinta

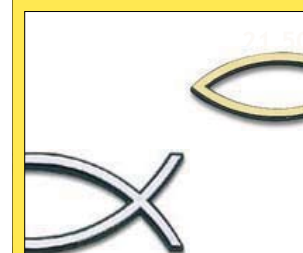
12,3 l/100 km
7,0 l/100 km
9,0 l/100 km
237 g/km
194 km/h
14,6 s
225/70 R 16
40.990 euroa

Kia Carnival 2.9 CRDi EX

Common-rail diesel
2902 cm³
136 kW/185 hv
343 Nm/3500 r/min
etuveto
5-portainen automaatti
4810 mm
1985 mm
1760 mm
2890 mm
2189 kg
diesel
80 l

12,3 l/100 km
7,0 l/100 km
9,0 l/100 km
237 g/km
194 km/h
14,6 s
225/70 R 16
40.990 euroa

autokalat

www.suolakauppa.com
tel. (02) 733 7336

▼ Hetken piti roplata Scudon ohjaimossa, ennen kuin löytyi konepellin aukaisuvipu.

Testaamiemme autojen talviominaisuudet korostuivat ehkä liikaakin. Siinä missä Espoon +3 °C:n vesikelissä sivuovien tiivistykset eivät olisi herättäneet mitään keskustelua, Kittilän seudun paukkupakkaset saivat mat-

▲ Takamatkustajien edesottamuksia voi Scudossa seurata taustapeilin alla olevalla pikkupeilillä, kun taas Carnivalissa paroramidepeili laskeutuu oman kannen alta.

kantekijät kummasti kietomaan loimia tiukemmin ympärilleen.

Kovilla pakkasilla autojen sähkötoiminnot joutuvat myös normaalia kovemalle koetukselle.

Varsinkin jenkkihenkenen Kia Carnivalin sähköisesti avautuvat ovet aiheuttivat harmaita hiuksia takkuilleensa sisään puhaltavan viiman keskellä.

Mutta summa summarum. Varsinaista negatiivista palautetta ei kumpikaan tila-auto saanut osakseen. Makuja on yhtä monta kuin miehiäkin ja monista asioista voidaan olla eri mieltä omien henkilökohtaisten tottumusten perusteella.

Niin Scudo kuin Carnivalkin suorittavat tehtävänsä varsin mallikkaasti.

◀ Scudossa on kojelaudassa kätevä teline esimerkiksi Hesburgerin korttia tai pysäköintilappuja varten.

SÄÄASEMAT JA AJONEUVOJEN TIETOSIRUT

ILKKA LILJA OY
PL 11 (ITU 2)
40531 JYVÄSKYLÄ
014 372 2134
iloy@iloy.fi
www.iloy.fi

Aktiivista tuotekehitystä aidoissa oloissa vuodesta 1999

1999

Grönlannin retkikunta,
Laskuvarjojääkärikilta ry

2001

Denalin retkikunta,
Laskuvarjojääkärikilta ry

2002

Shishapangman retkikunta,
Laskuvarjojääkärikilta ry

2003

Magneettisen pohjoisnavan retkikunta,
Laskuvarjojääkärikilta ry

2003

Grönlannin halki 31 vrk,
"Reissu-Pete"

2005

Everestin retkikunta,
Laskuvarjojääkärikilta ry

2005

Svalbard 2005-retkikunta,
"Reissu-Pete"

2006

Maantieteellisen pohjoisnavan retkikunta,
Laskuvarjojääkärikilta ry

2006

Huippuvuoret-retkikunta,
"Reissu-Pete"

2007

Cordillera Blanca, Peru,
Laskuvarjojääkärikilta ry

2008

Grönlannin halki,
"Reissu-Pete"

SASTA®

64 Degrees Northern Latitude